

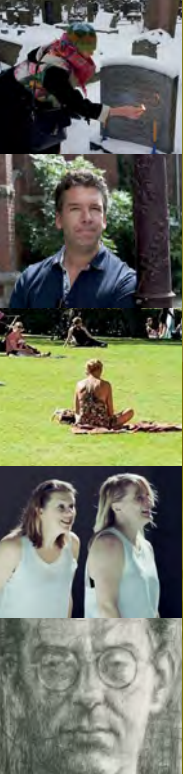
VNF

2018

aviisi 2

VERENIGING NEDERLAND-FINLAND

ALANKOMAA-SUOMI YHDISTYS

Inhoud

Van het bestuur	3
Digitale versie van ons jubileumboek	4
Een kudde op hol geslagen olifanten	6
I Can See Myself Through Your Eyes	9
Algemene Ledenvergadering 2018	10
Column: Vriendschap	15
Sisu	18
Het stadhuis van Helsinki	22
Tekening van Carel: De zee	33
Bijzondere spiegel	34
Vertalers van Finse literatuur rond de Tweede Wereldoorlog	38

aviisi

2

Colofon

Jaargang 27 (2018), nummer 2

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht op 27 oktober 1923. Aviisi is het officiële magazine van de vereniging en verschijnt vijf keer per jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

Redactie

Daniël Loos
Minna Rätty (Fins)
aviisi@vnf.nu

Eindverantwoording het bestuur

Vormgeving

Daniël Loos,
info@bureaucontrapunt.nl

Drukwerk

ASB drukwerkbegeleiding

Opplage 465

ISSN 1566-8542

Kopij

Kopij voor de volgende Aviisi (2018-3) kan per e-mail voor 4 mei 2018 aan de redactie gezonden worden: aviisi@vnf.nu.

Kopij graag als Word-document aanleveren. Beelden graag los bijleveren, in de hoogst beschikbare kwaliteit. Veel of grote bestanden liefst via www.wetransfer.com

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van artikelen in Aviisi die door derden geschreven zijn, ligt bij de betreffende auteurs.

De redactie van Aviisi behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Ledenadministratie & secretariaat
Gerard Rijeer, info@vnf.nu

Bestuur Vereniging Nederland-Finland

Voorzitter

Rune Frants, voorzitter@vnf.nu

Penningmeester

Marco Blankestijn, penningmeester@vnf.nu

Webmaster

Willem Mulder, 98willemmulder@gmail.com

Secretaris

Gerard Rijeer, info@vnf.nu

Bestuurslid

Anna Schoemakers

Bestuurslid

Mervi Lepistö

Erelid

Ambassadeur van Finland, mevr. Katri Viinikka
Jacques Groenendijk

Bankrekening vereniging

NL 39 ABNA 0549 2867 05 te Den Haag

Van het bestuur

Ik wil alle leden van de Vereniging Nederland-Finland hartelijk danken voor alle steun aan de VNF en deelname aan de evenementen. Dank aan de bestuursleden, oud en nieuw, voor de vrijwillige inspanning en het organiseren van de jaarlijkse evenementen en deelname aan de bestuursvergaderingen. Een dank aan de auteurs van de Aviisi artikelen, de verzorging van de vormgeving van de publicaties en alle vertalingen. Dank aan alle samenwerkingspartners voor de goede samenwerking.

Het is tijd om de pagina om te slaan en een nieuw hoofdstuk te beginnen, om meer tijd te nemen voor de familie en meer tijd te vinden voor hobby's en vrienden. In de Algemene Ledenvergadering van afgelopen 18 maart ben ik afgetreden als voorzitter

van het bestuur. Na 5 jaren van inspanning in het bestuur is het tijd om plaats te maken voor nieuwe bestuursleden.

Ik wens het nieuwe bestuur veel succes om de vereniging verder te ontwikkelen en om voorbereid te zijn op het 100-jarig bestaan van de Vereniging Nederland-Finland. Hoewel de vernieuwing niet altijd gemakkelijk zal zijn, moeten we niet opgeven, maar verder gaan met ons ingezette pad richting de vernieuwing. Als je steeds teveel terug kijkt, val je over wat er voor je ligt.

We zullen elkaar zeker weer zien op de evenementen van de VNF. Tot dan alvast een heel mooi voorjaar gewenst.

Met vriendelijke groeten,
Marjo Kool

Marjo Kool

Johtokunnalta

Kiitos kaikille Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäsenille yhdistyksen tuesta ja tapahtumiin osallistumisesta, kiitos johtokunnan vanhoille ja uusille jäsenille teidän pyyteettömästä panostuksesta vuosittaisten tapahtumien järjestämiseen ja johtokunnan osallistumisesta johtokunnan kokouksiin, kiitos Aviisin artikkelien kirjoittajille, julkaisun taiton ja käännösten huolehtimisesta sekä kiitos kaikille muille yhteistyötahoille hyvässä hengessä tehdystä yhteistyöstä. On aika kääntää sivua ja aloittaa uusi kappale, ottaa enemmän aikaa perheelle ja löytää aikaa harrastuksille ja ystäville. Alankomaat-Suomi Yhdistyksen yleisessä jäsenkokouksessa 18. maaliskuuta erosin johtokunnan puheenjohtajan toimesta.

Viiden vuoden johtokunnan panostuksen jälkeen on aika tehdä tilaa uusille jäsenille.

Toivotan onnea ja menestystä uudelle johtokunnalle yhdistyksen edelleen kehittämiseen ja Alankomaat-Suomi Yhdistyksen 100-vuotis juhlan valmisteluihin. Vaikka uudistuminen ei aina olisikaan helppoa, ei saa antaa periksi vaan mennä kohti uutta. Tulevaisuus on huomisessa ja vielä tuntemattomassa, ei eilisessä.

Me näemme varmasti Alankomaat-Suomi Yhdistyksen tapahtumissa, siihen asti mukavaa kevään tuloa.

Ystävällisin terveisin,
Marjo Kool

Digitale versie van ons jubileumboek

Ons Jubileumboek 'Finland 100 jaar onafhankelijk – Itsenäinen Suomi 100 vuotta' is onder onze leden verspreid en de rest van de oplage van 700 stuks is via bijeenkomsten, via onze website en de Academische boekhandel in Helsinki in een rap tempo uitverkocht. Een tweede oplage laten drukken zou een te groot financieel risico zijn, maar we hebben wel een digitale versie van het boek gemaakt. Deze wordt aangeboden op een fraaie houten VNF-USB-stick. Dit digitale boek opent automatisch full screen in spreads op het beeldscherm en laat zich heel gebruiksvriendelijk als een echt boek doorbladeren. Het is een welkomscadeau voor nieuwe leden, maar is ook te koop voor € 12,50 (incl. verzending). Te bestellen via het secretariaat: info@vnf.nu

Juhlakirjamme sähkökirjana

Juhlakirjamme 'Finland 100 jaar onafhankelijk – Itsenäinen Suomi 100 vuotta' on lähetetty kaikille jäsenillemme. Loput 700 painetusta versiosta myytiin nopeasti loppuun kotisivujemme ja Helsingin Akateemisen kirjakaupan kautta. Toinen painos olisi liian riskantia, siksi päädyimme digitaaliseen versioon. Se on tarjolla hienolla puisella Alankomaat-Suomi Yhdistyksen USB-tikulla. Tämä sähkökirja avautuu koko ruudun leveydeltä ja sivut kääntyvät oikean kirjan tapaan.

Sähkökirja annetaan liittymisjäsenenä uusille jäsenille ja sitä voi myös tilata. Sen hinta on 12,50 euroa. Tilauksen voi tehdä sähköpostiosoitteestamme info@vnf.nu.

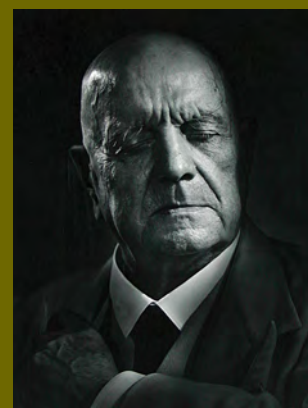
Agenda

Datum, tijd	Evenement Tapahtuma	Locatie, adres
11-15 april	Go Short Film Festival - Waste no.1 Money - Jan Ijäs, 2018 Taking The Floor - Hannes Vartiainen, Pekka Veikkolainen, 2018 - www.goshort.nl	Nijmegen, vele locaties, zie website
14-15 april	Finse vrouwendagen info@naisenpaivat.nl - www.naisenpaivat.nl	Résidence Groot Heideborgh, Garderen
21 april, 14:15	Première van Water Atlas van Sebastian Fagerlund Radio Filharmonisch Orkest o.l.v. Osmo Vänskä , Severin von Eckardstein, piano Met verder: Ludwig von Beethoven - Vierde pianoconcert in G, op. 58 en Carl Nielsen - Zesde symfonie, Sinfonia semplice - www.concertgebouw.nl	Concertgebouw, Amsterdam
14 mei, 20:00-22:00	Cursusavond De muziek van Sibelius door Hans Haffmans De toegang is €30/35,-. www.concertgebouw.nl	Koorzaal Concertgebouw, Amsterdam
22 mei, 20:15	Jean Sibelius - Vioolconcert in d, op. 47, Zesde symfonie in d, op. 104, Zevende symfonie in C, op. 105 London Symphony Orchestra o.l.v. Michael Tilson Thomas; Janine Jansen, viool Janine Jansen toert door Europa met Sibelius vioolconcert - www.concertgebouw.nl	Concertgebouw, Amsterdam
25 mei 19:30-21:30	Alma Finnish powerhouse www.melkweg.nl - cyberalma.com	Melkweg, Amsterdam
2 juni	Nightwish op FortaRock 2018 De Finse symfonische metalband Nightwish (met de Nederlandse zangeres Floor Jansen) in Nijmegen! - www.fortarock.nl	Goffertpark, Nijmegen
vanaf 13 juni	ITE Art , Finse Outsider Art uit de privécollectie van Max Ammann	Hermitage, Amsterdam
15 juni	I Can See Myself Through Your Eyes , Dansvoorstelling van Cecilia Moisio en Ineke Vandoorn ceciliamoisio.com - korzo.nl - www.inekevandoorn.com	Theater Korzo, Den Haag

Opgeven voor deelname aan de activiteiten van de VNF via info@vnf.nu.

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen tapahtumiin ilmoittautumiset sähköpostiosoitteeseen info@vnf.nu.

www.vnf.nu

Jean Sibelius (foto Yousuf Karsh)

Nightwish

Een kudde op hol geslagen olifanten

Een jaar lang woonde Sebastian Fagerlund aan de Kloveniersburgwal in Amsterdam. Het Concertgebouw had de Finse componist uitgenodigd als composer-in-residence.

Daniël Loos Fagerlund, geboren 6 december 1972 in Pargas (Parainen) aan de scherenkust iets ten zuiden van Turku, kon goed aarden in Amsterdam, mede omdat hij in en de stad steeds de natuur bleef beleven. Het Amsterdamse jaar was niet een tijd waarin hij zich volledig terugtrok om zich aan het componeren te wijden. Hij heeft ervoor gezorgd dat zijn aanwezigheid hier twee kanten op heeft gewerkt. Hij heeft les gegeven aan musici en compositiestudenten, interviews gegeven en veel verteld over zijn muziek en wat muziek voor hem betekent. Maar hij heeft ook zelf zijn

oor te luister gelegd - bij de mensen hier, maar ook bij de stad zelf, het geluid van de wind, de vogels, de golven.

Blade Runner pastorale

Het Amsterdamse jaar werd ingeluid met de uitvoering van het orkestwerk *Ignite* dat in de zaterdagse matinee-serie van het Concertgebouw was geprogrammeerd, op aanraden van dirigent Osmo Vänskä. 'Een partituur met de impact van een kudde op hol geslagen olifanten', aldus de tekst op de website van het Concertgebouw. Dit zinderende stuk werd 'ontstoken' door Vänskä, die het Radio Philharmonisch Orkest met de nodige precisie door de schokgolven heen loodste. Fagerlunds muziek is vaak vergeleken met films, ook door hemzelf. Je wordt meege-

nomen in een verhaal met wisselende sferen. Zo is *Ignite* door Susanna Välimäki omschreven als een *Blade Runner* pastorale. Het is niet zo destructief als de science fictionfilm, maar wel zo enerverend. Na iedere eruptie is er wel ergens een lijntje dat voortgaat je meeneemt naar de volgende avonturen. Ook in een verstilde passage is er een suspense die de spanning vasthoudt, waardoor je steeds wil horen hoe het verder gaat.

Op de grens van het onmogelijke

De muziek van Fagerlund is complex en vrij van vorm, maar ook helder. Het heeft een duidelijke innerlijke samenhang, een natuurlijke ontwikkeling en een sterke emotie, waardoor het toch redelijk toegankelijk is. Het wordt nooit een brei, het heeft de heldere, geraffineerde structuur waar Finse componisten een patent op lijken te hebben.

Sebastian Fagerlund in Amsterdam | Sebastian Fagerlund Amsterdamissa.

Iedere compositie van Fagerlund is een zoektocht waarin de componist nieuwe mogelijkheden probeert. Bij het werken aan zijn fagotconcert *Mana* werkte hij samen met de Nederlandse fagottist Bram van Sambeek, waarbij soms bleek dat de noten in de praktijk onspeelbaar waren. Toen tijdens het spelen de innerlijke druk zo hoog werd dat het tot een bloedneus leidde, heeft Fagerlund toch maar wat no-

6

Villi elefanttilauma

Säveltäjä Sebastian Fagerlund asui vuoden ajan Amsterdamin konserttitalon kutsumana taiteilija-residenssissä Amsterdamissa Kloveniersburgwal-kadun varrella.

Fagerlund syntyi 6. joulukuuta 1972 Paraisilla, joka kuuluu Turun saaristoon. Hänen kotiutumisensa Amsterdamiin sujui hyvin, koska hän aisti sielläkin luonnon läsnäolon. Vuoden aikana hän ei täysin eristäytynyt säveltämään, vaan huolehti myös siitä, että hänen läsnäolostaan hyötyivät muutkin. Hän teki yhteistyötä musiikki-alan ihmisten kanssa, opetti säveltämistä ja antoi säveltämistä koskettavia haastatteluja, joissa hän myös kertoi siitä, mitä musiikki hänelle merkitsee. Hän oli myös itse kiinnostunut kuulemaan ihmisten li-

säksi myös kaupungin, tuulen, lintujen ja laineiden ääniä.

Blade runner -pastoraali

Amsterdamin vuosi päättyi *Ignite*-sävellysteoksen esitykseen Amsterdamin konserttitalossa kapellimestari Osmo Vänskän johdolla. Teosta kuvailtiin konserttitalon kotisivuilla sanoin "Partituuri, joka on syntynyt hurjistuneiden elefanttien jäljiltä". Osmo Vänskä "syttyi" tämän säkenöivän teoksen ja hän luovi radion sinfoniaorkesterin jäməkästi hyökyaaltojen lävitse. Fagerlundin musiikkia verrataan usein elokuvaan, hän itsekin tekee niin. Virta vie tarinaa erilaisiin tunnelmiin. Niinpä Susanna Välimäki kuvaileekin *Ignite*-sä-

Anne Sofie von Otter Tommi Hakala, Helena Juntunen en Erika Sunnegårdh in de opera 'Herfstsonate' (Finse Nationale Opera, 2017) (foto's Cata Portin) | Anne Sofie von Otter Tommi Hakala, Anne Sofie von Otter ja Erika Sunnegårdh Syyssonaatti-oopperassa (kuvat Cata Portin)

vellystä sanoin *Blade Runner* -pastoraali. Sävellys ei ole aivan niin destrukttiivinen kuin tämä science fiction-elokuva, mutta lähentelee sitä. Jokaisen purkauksen jälkeen löytyy uusi linja, joka vie kohti uusia seikkailuja. Rauhallisimmissakin osuuksissa on epävarmuutta, jonka myötä jännite

ei herpaannu ja joka herättää mielenkiinnon jatkoa kohtaan.

Mahdottomuuden rajamailla

Fagerlundin musiikki on monimutkaista ja vapaamuotoista mutta myös selkeää. Siinä on sisäistä yhteenkuuluvuutta, luon-

7

Osmo Vänskä

ten geschraapt. De componist zoekt steeds naar de grenzen van wat mogelijk is. Een ander groot successtuk van Fagerlund werd vorig jaar door de Finse opera uitgevoerd, de *Herfstsonate* (*Höstsonaten*), een opera naar het filmscript van Ingmar Bergman, met een glansrol voor Anne Sofie von Otter. Het octet *Autumn*

nollista kehitystä ja voimakasta tunnetta, joten musiikin sisälle on melko helppo päästä. Selkeän, hienostuneen rakenteen vuoksi siitä ei koskaan muodostu sekasotkua. Tämä on seikka, joihin suomalaisilla säveltäjillä tuntuu aina olevan patentti. Fagerlundin jokainen sävellys on seikkailu uusien mahdollisuuksien maailmaan. Fagerlundin säveltäessä Mana-fagottikonserittoja yhteistyössä hollantilaisen Bram van Sambeekin kanssa kävi ilmi, ettei kaikkia nuotteja pystytty soittamaan. Vasta kun sisäinen pakko pyrkiä soittamaan vaikeimmatkin kohdat johti verenvuotoon nenästä, päätti Fagerlund luopua muutamista nuoteista. Säveltäjälle on tunnusomaista liikkuu jakuvasti mahdollisuuksien rajoilla. Toisena Fagerlundin menestyksenä mainittakoon Ingmar Bergmanin elokuvaan *Syyssonaattiin* (*Höstsonaten*) pohjautuva ooppera, jota esitettiin viime vuonna Kan-

Equinox, een Nederlands opdrachtstuk, is een soort spin-off van deze opera: stemmingen en melodieën van de opera komen hierin in een kamermuzieksetting terug. Voeg daar nog het strijkkwartet *From the Ground* aan toe, het Nederlandse opdrachtstuk dat in oktober vorig jaar door het Finse Kamus Kwartet werd uitgevoerd, en het moge duidelijk zijn dat de Fins-Nederlandse samenwerking in het geval van Fagerlund zeer vruchtbaar is geweest.

Water Atlas

Het slotstuk van Fagerlunds verblijf in Nederland is binnenkort te horen, wederom in de Zaterdagmatinee en wederom met het Radio Philharmonisch Orkest onder leiding van Osmo Vänskä. Het stuk heet *Water Atlas*. Ik ben benieuwd.

Daniël Loos

sallisoopperassa pääroolissa Anne Sofie van Otter. Oktetti *Autumn Equinox*- teoksella oli hollantilainen toimeksiantaja ja se on eräänlainen spin-off tästä oopperasta: oopperan henki ja melodiat tulevat tässä osassa hyvin esiin. Kun listaan lisätään vielä toinenkin hollantilaisaloitteesta syntynyt teos *From the Ground*, voidaan syystäkin todeta, että tämä suomalais-hollantilainen yhteistyö on ollut erittäin hedelmällistä.

Water Atlas

Fagerlundin viimeisin Hollannin aikainen teos kuullaan lähiaikoina Zaterdagmatinee-konsertissa, radion sinfoniaorkesterin esittämänä kapellimestarina Osmo Vänskä. Teoksen nimi on *Water Atlas*. Odotan sitä innolla.

Daniël Loos

Käännös Minna Rätty

I Can See Myself Through Your Eyes

Een kritiek duet

Vandaag de dag wordt iedereen geacht een mening te hebben. Tegelijkertijd maken moderne communicatiemiddelen het voor iedereen makkelijker zijn of haar mening te delen. Deze parallelen creëren een uitdaging, zeker voor een kunstenaar: hoe gaan we om met de constante stroom van meningen en kritieken? En veranderen we ons gedrag als we weten dat we worden bekeken? Door de uitwisseling van disciplines vindt het duo een nieuwe taal die stem en beweging combineert. Het resultaat is een origineel, multidisciplinair experiment, dansvoorstelling en concert ineens, die de existentiële vraag stelt: zijn wij autonome mensen of alleen een weerspiegeling van de meningen die andere over ons hebben?

De Finse Cecilia Moisio (1978) is choreograaf en danser en woont in Nederland. In 2014 won ze de prijs van de Nederlandse Dansdagen in Maastricht als veelbelovend choreograaf, een prijs waarvoor ze het jaar daarvoor ook al was genomineerd. Ze danste vele jaren bij Dansgroep Krisztina de Châtel en later bij WARD/waRD – Ann Van den Broek. Haar meer dan 25 producties zijn in meer dan 15 landen uitgevoerd. Onlangs viel haar dansfilm *SHE/HER* in de prijzen op het Chicago Feminist Film Festival, het Dance Film Festival Budapest and Stories We Dance festival in Genua, Italy. Sinds 2016 maakt ze haar werk binnen haar eigen *Stichting Cecilia Moisio*.

Ineke Vandoorn staat in Nederland al jaren aan de top als zangeres van jazz en improvisatie. Ineke van Doorn treedt op in theaters, op festivals en in jazzclubs over

'Kracht en moed straalde van danseres en choreograaf Cecilia Moisio en jazz-zangeres Ineke Vandoorn.' (Volkskrant)

'Wonderful performance, meaningful work.' (★★★★ Theaterkrant)

de hele wereld. Met haar eigen ensemble *Vandoorn*, maar ook met internationale grootheden als Paul van Kemenade, Eric Vloeimans, Marc van Vugt, het befaamde Metropole Orkest, Kenny Wheeler, Norma Winstone en Robin Eubanks. Haar CD *Love is a golden glue* werd bekroond met een Edison.

15 juni 2018, 20 uur
Theater Korzo, Den Haag

concept en performance: Cecilia Moisio en Ineke Vandoorn | dramaturgie Vincent Wijnhuizen | muziek Ineke Vandoorn | soundscapes Joni Vanhanen | video en lichtontwerp Mark Thewessen

www.korzo.nl
ceciliamoisio.com
www.inekevandoorn.com

Algemene Ledenvergadering 2018

Zondag 18 maart 2018 werd in het Finse Huis te Rotterdam de Algemene Ledenvergadering van de Vereniging Nederland-Finland gehouden. Een groep van 15 leden kwam bijeen om de lopende zaken en de plannen voor de toekomst te bespreken. Een formeel verslag hiervan is te vinden op onze website.

Jaarverslag 2017

Na opening door voorzitter Marjo Kool licht secretariaatsmedewerker Gerard Rijerse het jaarverslag 2017 toe.

De tendens van een langzaam dalend ledental is vorig jaar gekeerd. Er zijn weer wat leden bij gekomen. Het aantal persoonlijke leden is in 2017 gegroeid van 418 naar 430, het aantal bedrijfsleden zakte echter van 22 naar 17.

Jacques Groenendijk is tot erelid benoemd vanwege zijn jarenlange verdiensten voor de vereniging.

Finland100-activiteiten:

Er is in 2017 een vruchtbare samenwerking geweest met de FDCC, het Finse Huis, de Finse Ambassade en Fins Cultureel Centrum Benelux. Binnen de stichting 'Finland100 in the Netherlands' werkten deze organisaties samen aan meerdere projecten.

Het Finland100Park, het berkenbos bij Nieuw Vennep, is onder grote belangstelling feestelijk geopend. Deze locatie is voor de toekomst een mooie plek voor Finse activiteiten.

Het Jubileumboek is in een oplage van 700 stuks verschenen en is inmiddels ge-

heel uitverkocht. Een tweede druk wordt gezien als financieel te riskant. Een digitale versie van het boek is in een eerste oplage van 100 stuks uitgebracht op een houten USB-stick met 4 kleuren VNF-bedrukking. Het wordt voor €10,- plus €2,50 verzendkosten verkocht en gratis aangeboden aan nieuwe leden.

Het Onafhankelijkheidsfeest in de Koepelkerk te Amsterdam wordt algemeen geroemd als een mooie bekroning van het jubileumjaar.

Verenigingsactiviteiten:

Geslaagde activiteiten van de vereniging waren: Juhannus, het Kreeftenfeest, een bezoek aan de Hortus Bulborum Limmen, een lezing van Adriaan van der Hoeven over Finse kunst en een lezing van Gerard Rijerse over 100 jaar Finland.

De informatievoorziening aan de leden verloopt goed. Naast Aviisi krijgen de leden informatie via de nieuwsbrief en de

website. Er is lof voor redacteur Daniël en webmaster Willem.

Jaarverslag 2017 en begroting 2018 van de penningmeester

Penningmeester Marco Blankestijn licht de cijfers toe.

De speciale jubileumactiviteiten van 2017 hebben geleid tot extra kosten en een negatief exploitatieresultaat van € 6.901,-. Deze waren grotendeels voorzien in de begroting 2017.

De advertentie-inkomsten liepen achter t.o.v. de begroting.

De begroting voor 2018 is vastgesteld.

Vanaf nu gaan we gebruik maken van een nieuw administratief pakket om de sturing en inzicht te verbeteren van het bestuur op de financiële cijfers. Deze zullen voor het eerste jaar geen extra kosten met zich mee brengen.

Yleinen jäsenkokous 2018

Sunnuntaina 18. maaliskuuta järjestettiin Rotterdamin Suomen Merimieskirkolla Alankomaat-Suomi yhdistyksen yleinen jäsenkokous. Paikalle kerääntyi 15 henkeä joiden kanssa käsittelimme ajankohtaisia ja tulevia toimintojamme. Virallinen raportti tästä on luettavissa kotisivuillamme.

Vuosikertomus 2017

Yhdistyksen puheenjohtajan, Marjo Koolin kokouksen avausen jälkeen yhdistyksen sihteerin avustaja Gerard Rijerse esiteli vuoden 2017 toimintakertomuksen. Yhdistyksen jäsenmäärän lasku kääntyi hienoiseen nousuun. Jäsenmäärä nousi viime vuoden aikana 418:sta 430 henkilöön. Yritysjäsenten määrä sen sijaan laski 22:sta 17 jäseneseen.

Suomi 100 tapahtumat:

Vuonna 2017 yhteistyö FDCC:n, Rotterdamin Merimieskirkon, Suomen suurlähetystön sekä Suomen Benelux Instituutin kanssa oli vilkasta. Alankomaiden Suomi 100 säätiön tiimoilta istutettiin koivumetsä Nieuw Venneppiin, minkä avajaisia juhliittiin näyttävästi. Metsä on otollinen tulevien tapahtumien järjestämispaiikka. Juhlakirjaa painettiin 700 kappaletta ja se on myyty loppuun. Toisen painoksen taloudellista riskiä ei haluta ottaa. Sen sijaan sitä voi tilata puisella yhdistyksen logolla varustetulla USB-tikulla, joita on valmistettu 100 kappaletta. Sitä voi tilata 10 euron hintaan (+ 2,50 € postituskulut) ja sitä anne-

taan liittymislajana yhdistyksen uusille jäsenille.

Amsterdamin Koepelkerkin itsenäisyyspäivän juhla oli hieno juhluvoiton loppuhuipennus.

Yhdistyksen tapahtumat:

Juhannusta, rapujuhlia, Hortus Bulborum tulppaanitarhan retkeä, Adriaan van der Hoeven suomalaista taidetta koskevaa luentoa sekä Gerard Rijersen 100 vuotista Suomea koskevaa luentoa voidaan pitää hyvin onnistuneina.

Jäsenille kohdistuva yhdistystä koskeva informaatio sujuu hyvin. Aviisin lisäksi jäseniä informoidaan sähköpostitse sekä kotisivujen kautta. Kiitokset siitä Aviisin tekemisestä huolehtivalle Danielille sekä kotisivuista vastaavalle Willemille.

Tilintarkastajien vuoden 2017 tilinpäätös sekä suunnitelma vuodelle 2018

Tilintarkastaja Marco Blankestijn kertoo luvuista.

Juhluvoiton ylimääräiset tapahtumat tuottivat yhdistykselle 6 901 euron tappion. Niihin oltiin varauduttu etukäteen vuoden 2017 suunnitelmassa.

Mainostulot osoittautuivat pienemmiksi, kuin mitä oltiin odotettu.

Vuoden 2018 talousarvio lyötiin lukkoon. Tästä lähtien käytämme uutta systeemiä niin että johtokunnalla olisi parempi yleiskatsaus rahatilanteesta. Siitä ei koidu mitään lisäkustannuksia.

Tilintarkastajat

Vuoden 2017 tilintarkastajana toimi Arnold Kool. Vaikkakin juhluvuosi aiheutti loven, yleisesti ottaen taloudellinen tilanne on terveellä pohjalla. Tilintarkastajien

Kascommissie

De kascommissie voor het jaar 2017 bestond uit Arnoud Kool. Hoewel er in het feestjaar wat is ingeteerd op ons vermogen, wordt de financiële situatie van de vereniging door de penningmeester en de kascommissie beoordeeld als gezond. De kascommissie stelt de vergadering voor de penningmeester te dechargeren, waarmee wordt ingestemd.

Arnoud treedt af als lid van de kascommissie. Als nieuwe leden voor het jaar 2018 hebben zich Ismo Vaittinen en Pekka Timonen gemeld, die van harte worden verwelkomd.

Samenstelling bestuur

Voorzitter Marjo Kool treedt af. Marjo is een aantal jaar actief geweest voor de VNF. Zij heeft met plezier bestuurstaken op zich genomen, waarvan de laatste jaren als voorzitter.

Vice-voorzitter Daniël Loos, treedt vanwege persoonlijke omstandigheden af als

vaihtumisen tiimoilta esitetään erillistä kokousta, joka hyväksytään. Arnoud lopettaa tilintarkastajan toimensa. Uusiksi jäseniksi nimitetään Ismo Vaittinen ja Pekka Timonen, ja heidät toivotetaan sydämellisesti tervetulleiksi.

Johtokunnan koostumus

Puheenjohtaja Marjo Kool jättää tehtävänsä toimittuaan yhdistyksen hyväksi vuosia. Ensiksi johtokunnan jäsenenä ja viime vuodet puheenjohtajana.

Varapuheenjohtaja Daniel Loos jättää johtokunnassa toimimisen henkilökohtaisista syistä, mutta jatkaa Aviisin toimittajana ja johtokunnan neuvonantajana.

Jussi Virtanen luopuu toimestaan liian kiihkeiden työelämänsä takia.

Arnold Pieterse palaa johtokuntaan neuvonantajana. Hänellä oli suuri merkitys (yhdessä Danielin kanssa) juhlaakirjan tekemisessä.

bestuurslid, maar blijft hoofdredacteur van Aviisi en adviseur van het bestuur.

Jussi Virtanen treedt af vanwege drukke werkzaamheden.

Arnold Pieterse treedt terug als adviseur. Vooral voor het tot stand komen van het jubileumboek heeft hij (met Daniël) een belangrijke rol gespeeld.

Marco Blankestijn spreekt de aftredende bestuursleden toe, bedankt hen voor de bewezen diensten en biedt hen een fles wijn aan.

Bestuursadviseur Rune Frants stelt zich voor de periode van een jaar beschikbaar als nieuwe voorzitter.

We zijn verheugd dat Anna Schoemakers en Mervi Lepistö zich hebben gemeld als kandidaat voor het bestuur. Zij stellen zich kort voor in de vergadering. Welke bestuursfunctie zij op zich willen en kunnen nemen zal in de komende bestuursvergadering worden besproken. In Aviisi zullen zij zich nog uitgebreider voorstellen.

Marco Bolkenstijn kiittää johtokunnasta eroavia jäseniä ja ojentaa heille lahjaksi viinipullot.

Johtokunnan neuvonantaja Rune Frants esittää olevansa valmis ottamaan vastaan puheenjohtajan pestin vuodeksi.

Olemme iloisia Anna Schoenmakersin ja Mervi Lepistön ilmoittautumisesta ehdokkaiksi yhdistyksen johtokuntaan. He esittäytyvät lyhyesti. Mikä heidän roolinsa johtokunnassa tulee olemaan, päätetään seuraavassa kokouksessa. He tulevat esittäytymään Aviisissa seikkaperäisimmin.

Sihteerin tulihenkilö Gerard Rijerse on valmis ryhtymään sihteeriksi.

Uudet johtokunnan jäsenet hyväksytään toimiinsa.

Secretariaatsmedewerker Gerard Rijerse stelt zich tevens beschikbaar voor de functie van secretaris.

De nieuwe bestuursleden zijn bij acclamatie benoemd.

Toekomst van de VNF

Een van de belangrijkste taken van het nieuwe bestuur wordt de uitbreiding en verjonging van het ledenbestand. Met name aandacht voor de tweede en derde generatie Finnen in Nederland is van belang voor de toekomst. Nieuwe leden krijgen de USB-stick met het Jubileumboek aangeboden. Het organiseren van activiteiten wordt steeds duurder. De contributie is lange tijd niet verhoogd en dat is wel wenselijk. Een voorstel tot contributieverhoging is nu niet meegenomen in de ALV, maar zal worden voorbereid om volgend jaar aan de leden te worden voorgelegd.

De samenwerking met bevriende organisaties bevalt goed en zal worden voort-

Alankomaat-Suomi yhdistyksen tulevaisuus

Yksi uuden johtokunnan tärkeimmistä tavoitteista on uudistaa ja nuorentaa sen jäsenkanta. Etenkin toisen polven suomalaiset ovat tulevaisuudessa tärkeä kohderyhmä. Uudet jäsenet saavat liittymälahjaksi juhluvuoden kirjalla varustetun USB-tikun. Tapahtumien järjestäminen tulee yhä kalliimmaksi. Jäsenmaksua ei ole korotettu vuosiin vaikka sille olisi tarvetta. Aloite siitä on nyt esityslistalla, mutta se tullaan esittämään jäsenille vasta ensi vuoden puolella.

Yhteistyö ystävyysorganisaatioiden kanssa sujuu niin hyvin, että sitä halutaan jatkaa tulevaisuudessakin. Organisaatioihin kuuluvat suurlähetystö, Merimieskirkko, FDCC, Suomi 100 säätiö, Suomalaisen Naisen Päivät, Suomalais-ugrilainen säätiö sekä skandinaaviset yhdistykset.

gezet en zo mogelijk worden uitgebreid. Het gaat dan om: de ambassade, het Finse Huis, FDCC, Stichting Finland100, Finse vrouwendagen, Stichting Finoegristiek en de Scandinavische verenigingen.

De communicatie met de leden is van vitaal belang. Wat Aviisi betreft wordt gestreefd naar meer actualiteit in de onderwerpen. Daniël onderzoekt mogelijkheden voor nieuwe rubrieken en nieuwe auteurs. Naast lange historische verhalen ook korte herkenbare rubrieken, meer aandacht voor kunst en cultuur. Facebook en Nieuwsbrief blijven op actualiteit gericht.

De zichtbaarheid van de vereniging online, die dankzij Willem een linke boost heeft gekregen, wordt nog meer gestimuleerd. Voor de ontwikkeling en het verhogen van de ranking van de website wordt extra budget vrijgemaakt.

Kommunikaatio jäsenten välillä on elintärkeää. Mitä Aviisiin tulee, siihen toivotaan enemmän ajankohtaista asiaa. Daniel etsii uusia mahdollisia reportaaseja ja kirjoittajia. Historiallisten kertomusten lisäksi huomiota halutaan antaa myös taiteelle ja kulttuurille.

Facebook ja uutiskirje keskittyvät ajankohtaisiin asioihin.

Yhdistyksen kotisivujen, jota Willem on onneksi uudistanut, näkyvyyttä pyritään parantamaan entisestään. Sitä varten on varattu oma budjettinsa.

Perinteisten juhlien, kuten juhannuksen, rapujuhlien ja itsenäisyyspäivän juhlien lisäksi tarjontaa halutaan laajentaa.

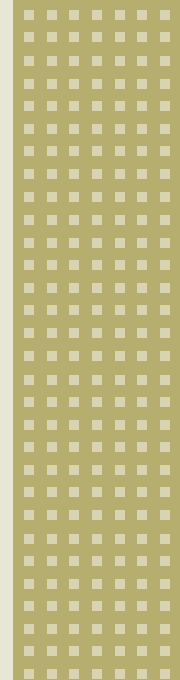
Konkreettisia ehdotuksia ovat:

- Kaikensorttisen suomalaisen musiikin huomioiminen (kansanmusiikki, rock, klassinen ja moderni), kuten esim. Fa-gerlund, Marttinen ja Taika-kuoro

Willem Mulder

15

Behalve de reguliere activiteiten, zoals Juhannus, het Kreeftenfeest en het Onafhankelijkheidsfeest wordt nagedacht over nieuwe activiteiten.

Concrete voorstellen zijn:

- Meer aandacht voor Finse muziek van allerlei soorten (folk, rock, klassiek/modern): Fagerlund, Marttinen, Taika-koor
- Vertonen van films
- Alexander van Hoboken houdt een pleidooi om aandacht te schenken aan de Samische cultuur, bijvoorbeeld door het vertonen van de documentaire *Kuun metsän Kaisa* van Katja Gauriloff
- *Vappu* op de locatie Berkenbos
- *'Fin4U'*: een maandelijks vaste dag met een laagdrempelige activiteit, i.s.m. Finse Huis
- Aandacht voor Finse vormgeving (Pentik, Marimekko, Aarikka, Finnlayson, Arabia, Iittala)
- De beeldende kunst en geschiedenis: lezingen (in samenwerking met Stich-

ting Finoegristiek en Scandinavische verenigingen), bezoek aan expositie Outsiderkunst in de Hermitage.

- Aandacht voor Finse bedrijven die zich in Nederland willen presenteren (zoals Pentik, Voigt, Huhtamäki, Stora Enso, Wärtsilä, Nokia), wellicht in samenwerking met de FDCC.

Tot slot

Na afloop van de vergadering geeft Peter Swart een zeer interessante lezing over het schip Huis te Warmelo, dat in 1715 voor de Zuid-Finse kust is vergaan en dat goed geconserveerd op een diepte van 64 meter is teruggevonden. Een verslag van deze lezing volgt in de komende Aviisi.

Gerard Rijerse/Daniël Loos

Lopuksi

Kokouksen päätyttyä Peter Swart pitää erittäin mielenkiintoisen luennon Huis te Warmelo -laivasta, joka upposi vuonna 1715 Suomen etelärannikolla ja joka on löytynyt hyvässä kunnossa 64 metrin syvyydestä. Kertomus siitä on luettavissa seuraavassa Aviisin numerossa.

*Gerard Rijerse/Daniël Loos
Käännös Minna Rätty*

- Filmiesitykset
- Alexander van Hobokenin pyrkimykset saamelaiskulttuurin esille saamiseksi, esim. Katja Gauriloffin *Kuun metsän Kaisa* -dokumentin esityksillä
- Koivumetsän vappujuhla
- *'Fin4U'*: kuukausittainen vakiopäivä jolla leikin tapahtumalle esim. Merimieskirjokolla
- Suomalaisen muotoilun huomioiminen (Pentik, Marimekko, Aarikka, Finnlayson, Arabia, Iittala)
- Kuvataide ja historia: luennot (yhteistyössä Suomalais-ugrilaisen säätiön ja skandinavisten yhdistysten kanssa), vierailu Eremitaasin Outsiderkunst -näyttelyssä
- Suomalaisen Hollannissa toimivien yritysten huomioiminen (esimerkiksi Pentik, Voigt, Huhtamäki, Stora Enso, Wärtsilä, Nokia), ehkäpä yhteistyössä FDCC:n kanssa

Vriendschap

Toen een Finse zakenman/vriend mij onlangs vroeg om hem te helpen op een beurs zei ik direct: 'Ja, natuurlijk.' Ik had dat vroeger jaren gedaan en wist wel dat ik een aanvulling kon zijn op de mij bekende standbemanning. Toen ik de vriendendienst aan mijn vrouw vertelde keek ze bedenkelijk. 'Nou, veel sterkte, probeer niet te veel te drinken,' zei ze nog. Dat is een goed advies gezien het innamebeleid van een gemiddelde Finse man. Niet dat Nederlanders van de blauwe knoop zijn, zeker niet, maar Finnen vallen toch echt in de buitencategorie. Vooral op dit soort beurzen zijn de dagen lang en nachten ultrakort. Deze beurs duurde een week dus dat werd afzien. Dit ging door mijn gedachten toen ik het appartement binnenliep waar de – inter-

nationale – standbemanning verbleef tijdens de beurs. De mannen waren al enkele dagen in het appartement en dat was te ruiken. Geuren en geluiden uit de hele wereld kwamen bij elkaar in dit verblijf. Ik liep een dikke stinkende mist in. De ramen waren beslagen en de lucht die er hing was te vergelijken met een maanden lang afgesloten zomerhuis met een vergeten vis op het aanrecht. Ze schenen er echter zelf totaal geen last van te hebben want er werd gelachen en de begroeting was hartelijk en warm. Dit was een mannengroep uit verschillende werelddelen en die na vele beursjaren was gevormd in een hechte vriendenclub. Je komt niet eenvoudig binnen in zo'n groep maar eenmaal aanwezig zit je stevig en vast en kan je je wat veroorloven.

Ystävyys

Kun suomalainen liikemies ja ystäväni pyysi minua hiljattain auttamaan häntä messuilla, vastasin epäilemättä: "Tietenkin". Olin tehnyt niin ennenkin vuosien ajan ja tiesin, että sopisin hyvin täydentämään messukojun miehistöä, jonka tunsin. Kun kerroin vaimolleni tästä ystävänpalveluksesta, hän katsoi minua epäillen. "No, toivotan voimia ja yritä olla juomatta liikaa", hän sanoi. Se oli hyvä neuvo keskivertosuomalaismiehen alkoholinkäyttö huomioon ottaen. Eiväthän hollantilaisetkaan lasiin sylje, eivät tosiaan, mutta suomalaiset kuuluvat kylläkin aivan eri luokkaan. Etenkin tällaisilla messuilla päivät ovat pitkiä ja yöt todella lyhyitä. Messut kestävät viikon, joten vaikeaa olisi.

Nämä ajatukset kävivät mielessäni, kun kävelin sisälle huoneistoon, jossa – kansainvälinen – kojuhenkilöstö majaili messujen ajan. Miehet olivat majailleet huoneistossa jo muutamia päiviä ja sen huomasi hajusta. Hajut ja äänet ympäri maailmaa yhdistyivät tässä majapaikassa. Astuin sisälle paksuun, haisevaan sumuun. Ikkunat olivat höyrystyneet ja huoneiston ilma oli verrattavissa ilmaan kuukausia suljettuna olleessa kesämökissä, jonka tiskipöydälle oli unohtunut kala. Tämä ei näyttänyt vaivaavan miehiä mitenkään, sillä nauru raikui ja tervetulo-toivotus oli sydämellinen ja lämmin. Miesryhmä koostui eri puolilta maailmaa tulleista miehistä, joista oli muodostunut tiivis ystäväjoukko monien messuvuosi-

Daarom kon ik doorlopen naar een groot raam en gooide het open.

'Vieze kerels,' riep ik, 'hebben jullie dan helemaal geen respect meer. Is dit de manier om een ouwe vriend te begroeten, stelletje meurbalen!'

'Anteeksi ouwe,' zei een Fin op de bank en de Amerikaan naast hem liet een harde scheet. Van een Duitser kreeg ik de middelvinger. De lach bulderde door het appartement en iedereen kwam even een omhelzing geven.

Natuurlijk moest er geproost worden op het weerzien. Zo zat ik dus in de vroege middag al aan de drank toen de Fin me een borrel inschonk. Ik herinnerde me de gouden regel: 'Probeer nooit, maar dan ook nooit, een Fin bij te houden in het drinken'.

De verhalen kwamen los en het werd heel gezellig. Een oude vriend ging naast me zitten. 'Zie je kerel, we zijn je niet vergeten, je moet alleen niet zo lopen zei-

ken over slechte lucht en te veel drinken, je bent mijn vader niet.' 'Gelukkig niet...' probeerde ik maar kreeg een kussen in mijn gezicht.

'Niet zeiken pensionado, drink op,' riepen ze in koor.

Ik vond het nogal vroeg en vertelde over de gewoonte in Nederland om een paar uur voor een feest in te drinken, dit leek er veel op. De Fin naast me begon te lachen en zei dat dit niet zou gebeuren in Finland, een Zweed knikte bevestigend. Toen ik ze ongelovig aankeek zei hij: 'Een paar uur is niets, wij beginnen een paar dagen eerder.'

Er zijn verschillen in de vrienden die ik heb in Finland en Nederland. In Finland ontstaat er discussie als je te weinig drinkt en in Nederland is het al snel teveel. In de omgang gaat het ook wat anders, meer direct. Op de sportclub in Nederland wordt er gezegd dat je een eikel

en aikana. Tällaiseen ryhmään ei pääse helposti sisään, mutta kun niin tapahtuu, olet erottamaton osa sitä ja sinulla on vapauksia. Siksi saatoinkin kävellä suuren ikkunan luokse ja avata sen.

"Likaiset äijät", huusin, "ettekö tunne enää minkäänlaista kunnioitusta. Tälläkö taval-la otatte vanhan ystävän vastaan, senkin haisunäädät!"

"Anteeksi kaveri" sanoi sohvalla istuva suomalainen ja hänen vieressään istuva amerikkalainen pieraisi kuuluvasti. Eräs saksalainen näytti keskisormea. Nauru raikui huoneistossa ja kaikki tulivat halaamaan.

Jälleennäkemistä piti tietenkin juhlistaa kohottamalla maljat. Niinpä sitten otin ryyppyn jo varhain iltapäivällä, kun eräs suomalainen täytti lasini. Mieleeni tuli kultainen sääntö: "Älä koskaan yritä pysyä suomalaisen juomatahdissa".

Juttua riitti ja hauskaa oli. Vanha ystävä istahti viereeni. "Hei kaveri, emme me sinua

unohtaneet, mutta ei ole kiva, kun valitat huonosta ilmasta ja liiallisesta juomisesta, ethän ole isäni." "No onneksi en..." yritin, mutta sain tyynyn naamalleni.

"Älä marise eläkeläinen, ota ryyppy", kaiki huusivat kuorossa.

Mielestäni oli melko aikaista ja kerroin hollantilaisesta tavasta ryhtyä ottamaan pohjia pari tuntia ennen juhlaa, siltähän tämä näytti. Vieressäni istuva suomalainen purskahti nauruun ja sanoi, että niin ei tapahtuisi Suomessa, eräs ruotsalainen nyökkäsi hyväksyvästi. Kun katsoin heitä epäuskoisena, hän sanoi: "Eihän pari tuntia ole mitään, me aloitamme pari päivää aikaisemmin."

Suomalaisten ja hollantilaisten ystävieni välillä on eroja. Suomessa ihmetellään, jos juot liian vähän ja Hollannissa juot helposti liikaa. Kanssakäyminenkin on erilaista, suurempaa. Hollantilaisessa urheiluseurassa sanotaan, että olet ääliö, koska jäit

bent omdat je niet kwam trainen zonder afzegging. Als je dat nog een keer flikte mocht je voorgoed wegblijven.

In Finland gaat dat anders. Je krijgt altijd eerst een vriendelijk welkom. Later wordt er voorzichtig aan toegevoegd dat, als je tijd hebt, maar alleen als je tijd kunt vinden, je voortaan misschien even kunt laten weten dat je niet komt, want in je eentje tennissen is best lastig.

Recht door de bocht of er voorzichtig doorheen. De een is duidelijk en direct en de ander heel beleefd maar omzichtig. Ik vrees dat ik voor beiden wat heb. Contact maken gaat ook heel anders. Zo kan je in Nederland op een terras met een wildvreemde een geanimeerd gesprek voeren. In no time weet je dingen die je soms helemaal niet wilt weten, tot aan zeer persoonlijke omstandigheden aan toe. Dat zie je niet gebeuren in Finland, een Fin blijft lang formeel en kijkt wie of wat hij voor zich heeft. Een Fin

pois harjoituksista ilmoittamatta. Ja jos teet sen vielä kerran, voit pysyä pois.

Suomessa on toisin. Saat aina ensin ystävällisen tervetuloitovituksen. Myöhemmin siihen lisätään varovasti, että jos sinulla on aikaa, siis vain jos aikaa löytyy, voisit jatkossa mahdollisesti ilmoittaa, että et pääse tulemaan, sillä tenniksenpeluu yksin ei oikein suju.

Suoraan asiaan tai kierrellen ja kaarrellen. Yksi on selkeä ja suora, toinen hyvin ystävällinen mutta kiertelevä. Taidan pitää kummastakin lähestymistavasta.

Tutustuminenkin tapahtuu hyvin eri tavalla. Hollannissa voi käydä täysin tuntemattoman henkilön kanssa vilkasta keskustelua terassilla. Hetken kuluttua saat tietoosi asioita, joita joskus et edes halua kuulla, jopa erittäin henkilökohtaisia seikkoja. Tätä ei tapahdu Suomessa, suomalainen pysyy kauan muodollisena ja haluaa tietää, kenen kanssa on tekemisissä. Suoma-

wil ook vooral niet opdringerig zijn en dat wordt door velen gezien als star en koud, maar is in feite een vorm van bescheidenheid. De persoonlijke ruimte is voor een Fin een heilig huis die niet zo snel open gaat. Na een aantal ontmoetingen komt de Fin uit zijn schulp en begint vragen te stellen. Hierbij wordt de omgangsvorm steeds lossere. Na een paar ontmoetingen zit je bij een Fin op het niveau die je in Nederland op een terras in een paar uur bereikt.

Het grote verschil zit echter in de waarde van het contact. De Nederlander van het terras is je waarschijnlijk na een dag vergeten terwijl de Finse ontmoeting een sterke basis kan zijn voor jarenlange hechte vriendschap.

Willem Mulder

98willemulder@gmail.com

lainen ei myöskään halua missään tapauksessa olla tunkeileva, ja monet pitävät tätä osoituksena jähkkytydestä ja kylmäkiskoisuudesta, mutta itse asiassa on kyse jonkinlaisesta vaatimattomuudesta. Henkilökohtainen tila on suomalaisille pyhä eikä siihen kovin helpolla päästetä. Muutamien tapaamisten jälkeen suomalainen tulee kuorestaan ja alkaa esittää kysymyksiä. Samalla käytös vapautuu. Muutaman tapaamisen jälkeen olet suomalaisen kanssa samalla tasolla kuin Hollannissa parin tunnin terassilla vietetyn ajan jälkeen.

Suuri ero on kuitenkin suhteen arvossa. Terassilla tapaamasi hollantilainen on todennäköisesti unohtanut sinut päivän jälkeen, mutta kohtaamisesi suomalaisen kanssa voi muodostaa vahvan perustan vuosia kestäväälle tiiviille ystävyydelle.

Willem Mulder

Käännös: Mia Uusitalo

Sisu

Gerard
Rijerse

Bij uitgeverij Unieboek/het Spectrum verscheen het boek *Sisu, de Finse kunst om met kracht te leven*. Iedereen die wel eens een boek over Finland heeft gelezen, komt daarin het woord *sisu* tegen, de Finse variant van het begrip doorzettingsvermogen. Maar niet vaak werd een heel boek gewijd aan deze eigenschap. Het boek van Joanna Nylund voorziet in deze leemte. Het is een mooi uitgegeven boekwerk, met veel informatie over Finland en de Finse cultuur, alles belicht vanuit het begrip Sisu. Het is een leuk boek om voor jezelf te kopen, maar ook om cadeau te geven.

ISBN 978 9000 362295

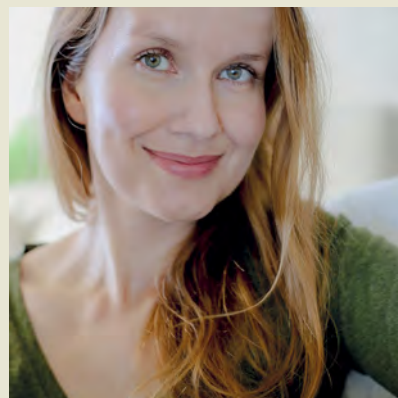

18

Sisu

Unieboek/het Spectrum -kustantajalta on ilmestynyt kirja nimeltä *Sisu -suomalaisen sisun salaisuudet*. Jokaiselle, joka on lue-
nut suomalaisen kirjan, on tullut sana *sisu* vastaan. Mutta koskaan aikaisemmin ei aiheesta ole kirjoitettu kokonaista kirjaa. Joanna Nylundin kirjoittama kirja täyttää tämän aukon. Kirja näyttää tyylikkäältä ja siinä on paljon tietoa Suomesta ja Suomen kulttuurista sisun kannalta katsottuna. Se on hieno kirja itselle tai jollekulle lahjaksi annettavaksi.

ISBN 978 9000 362295

Joanna Nylund

Helsinki (Esplanade Park) ▲ Ruunajärvi ▼

19

Het stadhuis van Helsinki

Veel Aviisi lezers zullen wel eens de markt aan de haven van Helsinki hebben bezocht en hebben daar dan, denk ik, ook het markante stadhuis opgemerkt. Het kijkt over de markt uit, maar ligt officieel aan de Pohjoisesplanadi en is oorspronkelijk niet gebouwd om dienst te doen als stadhuis, maar als een luxueus hotel, dat Seurahuone heette. Het is in 1833 geopend en was ontworpen door de Duitse architect Carl Ludvig Engel. Deze architect heeft een belangrijk stempel op de stad Helsinki gezet. Hij heeft het stadsplan ontworpen en was ook de architect van veel andere bekende gebouwen in het centrum, zoals de domkerk, het universiteitsgebouw en de universiteitsbibliotheek, die aan het nabijgelegen Senaatsplein liggen.

Arnold
Pieterse

Pas in 1902 is Seurahuone eigendom geworden van de stad Helsinki. Maar de eerste jaren daarna, tot 1913, is het nog

in gebruik gebleven als hotel en werd het gerund door een bedrijf dat het van de stad Helsinki had gehuurd. Hierna (in 1914) is Seurahuone voorgezet in een ander onderkomen, een gebouw vlakbij het centraal station aan de Kaivokatu, het Kaleva paleis (Kalevan palatsi). Dit hotel Seurahuone bestaat nog steeds.

Het oude Seurahuone-gebouw bij de markt is na 1913 gedeeltelijk in gebruik genomen als stadhuis en vervolgens zijn plannen gemaakt om het af te breken en te vervangen door een nieuw, modern stadhuis. Door de Eerste Wereldoorlog en de Finse burgeroorlog in 1918 zijn deze plannen op de lange baan geschoven. In 1923-1924 is er een discussie op gang gekomen om een nieuw stadhuis te bouwen in een ander deel van de stad, maar uit-

Een recente foto van het stadhuis van Helsinki. | Helsingin kaupungintalo nykyasussaan.

22

Helsingin kaupungintalo

Monet Aviisin lukija ovat varmaan käyneet Helsingin Kauppatorilla ja kiinnittäneet huomionsa myös vaikuttavaan kaupungintaloon. Kaupungintalo on torin reunalla mutta virallisesti Pohjoisesplanadilla. Alunperin sitä ei rakennettu kaupungintaloksi, vaan ylelliseksi hotelliksi, Seurahuoneeksi. Hotelli avattiin vuonna 1833. Sen oli suunnitellut saksalainen arkkitehti Carl Ludvig Engel, joka on jättänyt merkittävän kädenjäljen Helsinkiin. Hän laati kaupungin asemakaavan ja suunnitteli monia tunnettuja keskustan rakennuksia, kuten tuomiokirkon, yliopiston päärakennuksen ja yliopiston kirjaston, jotka ovat Senaatintorin varrella.

Seurahuone siirtyi Helsingin kaupungin omistukseen vasta vuonna 1902. Kaupunki antoi rakennuksen vuokralle,

ja se jäi hotellikäyttöön vuoteen 1913 asti. Vuonna 1914 Seurahuone muutti Kaivokadulle päärautatieaseman lähelle Kalevan palatsiin, jossa se toimii edelleenkin.

Seurahuoneen vanha rakennus Kauppatorin varrella oli vuoden 1913 jälkeen osittain käytössä kaupungintalona, ja samalla suunniteltiin sen purkamista ja korvaamista uudella, modernilla kaupungintalolla. Ensimmäisen maailmansodan ja vuoden 1918 kansalaissodan vuoksi suunnitelmat jäivät lepäämään. Vuosina 1923-1924 keskusteltiin uuden kaupungintalon rakentamista toisaalle, mutta vuonna 1929 päätettiin lopullisesti, että Seurahuoneen rakennus otetaan käyttöön kaupungintalona. Peruskorjauksen

23

jälkeen se avattiin virallisesti tammikuussa 1932. Muutokset olivat melko vähäisiä. Vain pari väliseinää oli purettu, ja muut seinät oli maalattu ja tapetoitu uudelleen.

Vuosina 1962-1970 rakennus saneerattiin paljon perusteellisemmin ja sen sisätilat purettiin lähes kokonaan. Vain muutama katto ja väliseinä jätettiin paikalleen. Samalla luotiin suuri määrä uusia huoneita, jotka otettiin käyttöön toimistotiloina.

Kaupungintalo avattiin virallisesti uudelleen syksyllä 1970. Tätä viimeistä peruskorjausta kritisoitiin ankarasti, koska sen yhteydessä rakennus menetti suuren osan vanhaa loistokkuuttaan juhlasalia ja eräitä siihen liittyviä pienempiä tiloja lukuun ottamatta. Uudistettu kaupungintalo on sittemmin kuitenkin löytänyt

sijansa osana modernia suomalaista arkkitehtuuria.

Entinen Hotelli Seurahuone ei ollut Helsingin ensimmäinen kaupungintalo. Senaatintorin edeltäjän Suurtorin reunalle rakennettiin 1600-luvulla puinen kaupungintalo. Rakennus paloi useaan kertaan maan tasalle, ja vuonna 1804 se korvattiin kivitallolla. Tämä rakennus purettiin vuonna 1834, kun aukiota laajennettiin ja tuomiokirkon rakentaminen alkoi. Sen jälkeen kaupunginhallitus osti Senaatintorin eteläreunalla Aleksanterinkadun ja Katariinankadun kulmassa sijaitsevan talon, jonka omisti kauppias Gustav Johan Bock. Tämä rakennus toimi kaupungintalona vuosina 1838-1913. Vuosien varrella kaupunki osti muitakin Senaatintorin varrella olevia rakennuksia yksityisiltä ja sai lopulta omistukseensa

Tentoonstellingsruimte in de hal van het stadhuis. | Näyttelytila kaupungintalon ala-aulassa.

eindelijk is in 1929 het besluit genomen om het Seurahuone-gebouw definitief als stadhuis te gaan gebruiken. Vervolgens is het na een renovatie in januari 1932 officieel heropend. De veranderingen waren relatief klein. Alleen een paar tussenmuren waren verwijderd en de overige muren opnieuw beschilderd en behangen.

Interieur van het stadhuis van Helsinki bij de ingang. | Kaupungintalon sisääntuloaula.

lähes kaikki Kauppatorin ja Senaatintorin välillä sijaitsevat talot. Tätä aluetta kutsutaan Leijona-kortteliksi.

In de periode 1962-1970 heeft een veel drastischer verbouwing plaats gevonden, waarbij binnen de oude buitenmuren het gebouw bijna volledig is afgebroken. Alleen sommige plafonds en binnenmuren werden gespaard. Hierdoor zijn een groot aantal nieuwe kamers gecreëerd, die als kantoorruimtes gebruikt konden worden.

In de herfst van 1970 kon het stadhuis opnieuw officieel worden geopend. Op deze laatste verbouwing is veel kritiek gekomen omdat veel van de oude glorie leek te zijn verdwenen, op een oude balzaal na en een aantal hierop aansluitende kleinere ruimtes. Toch wordt tegenwoordig het vernieuwde gebouw steeds meer als een onderdeel gezien van de moderne Finse architectuur.

Het voormalige Seurahuone-hotel is niet het eerste stadhuis van Helsinki. In de zeventiende eeuw is er naast het centrale plein, dat later, nadat het was ver-

Hotelli Seurahuone

Seurahuone oli vuodesta 1833 lähtien Helsingin seurapiirien suosituin tapaamispaikka. Lisäksi se oli koko Suomen suurin ja yleisin hotelli. Rakennuksessa oli muun muassa 350 neliömetrin suuruinen, kahden kerroksen korkuinen juhlasali, ruokasali, biljardisali, tupakkahuone sekä seurustelutilat erikseen naisille ja miehille. Tiloja lämmitettiin talvisin jatkuvasti, silloinkin kun ne eivät olleet käytössä. Ennen kuin Ritarihuone avattiin vuonna 1862 ja Vanha Ylioppilastalo vuonna 1870, Seurahuone oli kaupungin tärkein tanssipaiikka. Juhlasaliin mahtui peräti 1600 vierasta.

Rakennusta modernisoitiin 1800-luvun lopulla useaan otteeseen. Näkyvin uudistus oli, kun sisäänkäynti katettiin ja sen päälle rakennettiin parveke. Parveke on edelleenkin paikoillaan ja hyvin tunnusomainen rakennukselle.

groot, de naam Senaatsplein kreeg, een houten stadhuis gebouwd. Dit is verschillende keren afgebrand en is in 1804 vervangen door een stenen gebouw. Dit is in 1834 afgebroken om de domkerk te kunnen bouwen en het plein te vergroten. Vervolgens heeft het stadsbestuur een huis aangekocht aan de zuidkant van het Senaatsplein, op de hoek van de Aleksanterinkatu en de Katariinankatu, dat eigendom was geweest van een koopman, Gustav Johan Bock, en dat als stadhuis is gebruikt van 1838 tot 1913. Doordat in de loop van de tijd nog meer particuliere huizen aan het Senaatsplein konden worden opgekocht, werd de stad langzamerhand eigenaar van bijna het hele terrein met de daarop gelegen gebouwen, dat tussen de markt en het Senaatsplein in ligt. Dit wordt het 'Leijona kortteli' genoemd. In het Nederlands wordt 'kortteli'

meestal vertaald als 'blok' en je zou het dan het 'Leeuwblok' kunnen noemen. Maar bij een blok denk ik toch in de eerste plaats aan een rij aaneen gebouwde huizen, terwijl het bij een 'kortteli' om een stadsdeel gaat dat tussen straten in ligt. Er kunnen ook alleenstaande huizen of gebouwen in staan, zoals onder andere het geval is in het 'Leijona kortteli'.

Hotel Seurahuone

Na de opening in 1833 is hotel Seurahuone een lange tijd het meest populaire ontmoetingscentrum geweest in Helsinki voor de high society. Bovendien was het ook nog eens het grootste en meest luxueuze hotel in heel Finland. Onder andere was er in het gebouw een grote balzaal met een oppervlakte van 350 m² en een twee verdiepingen hoog plafond, een eetzaal, een biljartzaal, een rookkamer,

Hotel Seurahuone (1908, foto I.K. Inha) | Hotelli Seurahuone (1908, kuva I.K. Inha)

Het hotel Seurahuone met de overdekte veranda aan het eind van de negentiende eeuw. Sinds 1914 wordt dit gebouw gebruikt als stadhuis en is het hotel overgeplaatst naar het Kaleva paleis, vlakbij het centraal station aan de Kaivokatu. | Hotelli Seurahuone, jonka sisäänkäynti on katettu, 1800-luvun lopulla. Rakennus on toiminut vuodesta 1914 kaupungintalona, ja hotelli on muuttanut aseman lähelle Kaivokadulle Kalevan palatsiin.

Kirjailija ja historiantutkija Zachris Topelius kuvasi Helsingfors Tidningar lehdessä kesäkuussa 1850 Seurahuoneella vietetyn promootiojuhlan tunnelmaa:

Kello 8 alkoivat juhlat Seurahuoneella. Sisäänkäynti oli koristeltu ansarikasveilla ja peileillä. Salongissa oli niin ikään kasveja ja kukkia kaikissa ikkunoissa ja salin perällä oli kukin koristellut valkoiset ja vaaleanpunaiset silkkiverhot. Suuressa juhlasalissa oli 1 150 vierasta, mutta tungos ei ollut niin paha kuin oli pelätty. Tanssi jatkui hyvin vilkkaana ½ 2:een yöllä, jolloin tarjottiin illallinen. Sen päätyttyä esitettiin maljat Keisarille ja Keisarinnalle, Kruununperilliselle ja hänen puolisolleen sekä erälle korkeille upseereille. Hurraa-huudot sekoittuivat fanfaareihin ja kansallislauluun ja talon ulkopuolelta kantautuneiden kunnialaukausten jylinään. Lopuksi orkesteri soitti Maamme-laulun, johon kaikki laulajat ja kuorolaiset innolla yhtyivät. Tanssi jatkui

en ook nog eens een ontmoetingskamer voor dames en een ontmoetingskamer voor heren. De ruimtes werden in de winter permanent verwarmd, ook wanneer zij niet werden gebruikt. Voordat het Ridderhuis in 1862 werd geopend en het studentengebouw in 1870, was het de belangrijkste dansgelegenheid in de stad. In de balzaal was plaats voor liefst 1600 gasten.

Aan het eind van de negentiende eeuw is het gebouw een aantal malen gemoderniseerd. De meest opvallende verandering in die tijd aan de buitenkant was de bouw van een overdekte veranda met daarboven een balkon. Dit bestaat nog steeds en is heel karakteristiek voor het gebouw.

De schrijver en historicus Zacharias Topelius beschreef in de krant Helsingfors Tidningar in juni 1850 de atmosfeer in Seurahuone tijdens een studentenfeest, dat gevierd werd na het uitreiken van universiteitsdiploma's, als volgt:

vielä illallisten jälkeen ja kun viimeiset daamit lähtivät, näytti tornikello puoli viisi.

Seurahuoneella on ollut myös monia merkittäviä musiikkiesityksiä. Talossa pidettiin pitkään säveltäjä ja kapellimestari Robert Kajanuksen johtamia konsertteja, joissa yleisö istui pöydissä ja heille tarjottiin ruokia ja juomia. Näissä konserteissa kävi tunnettuja suomalaisia taiteilijoita ja kirjailijoita, kuten Akseli Gallen-Kallelä, Albert Edelfelt, Eero Järnefelt, Juhani Aho, Jean Sibelius ja Eino Leino.

Huomattava tapaus Seurahuoneella oli myös Suomen ensimmäinen elokuvaesitys kesäkuussa 1896. Ranskalaisen elokuvayhtiön edustajan esittämään puolen tunnin filmiin sisältyi erilaisia aiheita, kuten urheilua, sotilasparaateja ja satuja.

De festiviteiten in Hotel Seurahuone begonnen om acht uur. Rond de ingang stonden kasplanten en spiegels opgesteld, en in de salon stonden planten en bloemen op de vensterbanken en de witte en roze zijden draperieën waren ook versierd met bloemen. Hier, en in de grote balzaal, bevonden zich 1150 gasten, maar het maakte niet de indruk dat het overvol was. Het dansen ging op een levendige manier door tot half twee in de nacht, waarna het diner werd geserveerd. Tenslotte werd er getoast op de tsaar en de tsarina, de kroonprins en zijn echtgenote, en een aantal hoge militairen. Hierna werd het volkslied gezongen en klonk er buiten, tussen fanfares, een kanonschot. Als laatste speelde het orkest Maamme, waarbij luidruchtig werd meegezongen. Het dansen ging na het diner door tot half vijf in de ochtend, toen de laatste dames vertrokken.

In Seurahuone zijn ook veel gedenkwaardige muziekkuitvoeringen geweest.

Sylvia MacDougall-Borgströmin vierailu Seurahuoneella vuonna 1907

Aviisissa 2016-4 kerroin, miten Sylvia MacDougall-Borgström, englantilaisen kanssa avioitunut suomalainen, kuvaili vierailuaan Helsinkiin vuonna 1907. Hän kertoi muun muassa asumisesta Hotelli Seurahuoneessa, ja olin päätellyt erheellisesti, että hän tarkoitti Kaivokadulla olevaa Kalevan palatsia. Seurahuone muutti Kaivokadulle kuitenkin vasta vuonna 1913, ja Sylvia MacDougall-Borgströmin on siten täytynyt asua hotellissa Kauppatorin varrella. Hän kertoo hotellista ja antaa eloisian kuvauksen kylpyhuoneesta:

Otin taksin joka vei minut Helsingin hienoimpaan hotelliin Seurahuoneelle varaa maani luksusluokan hotellihuoneeseen.

Seurahuone oli juuri kunnostettu ja sisustukset oli uusittu. Huoneet olivat tilavia ensimmäisen luokan mukavuuksineen yhtä seikkaa lukuunottamatta. Huoneissa ei ole

Hierbij waren gedurende een lange tijd concerten die werden gedirigeerd door de beroemde componist en dirigent Robert Kajanus, waarbij het publiek aan tafels zat waar etenswaren en drank werd geserveerd. Bekende Finse kunstenaars en schrijvers zijn geregeld bij deze concerten aanwezig geweest, zoals Akseli Gallen-Kallelä, Albert Edelfelt, Eero Järnefelt, Juhani Aho, Jean Sibelius en Eino Leino.

Een andere bijzondere gebeurtenis in het Seurahuone-gebouw was de eerste vertoning van een bioscoopfilm in Finland in juni 1896. Het was een vertoning van een half uur door een vertegenwoordiger van een Franse filmmaatschappij en omvatte verschillende onderwerpen, zoals sport, militaire parades en sprookjesverhalen.

Het negentiende-eeuwse stadhuis van Helsinki op het latere Senaatsplein. | Vanha kaupungintalo Suurtorin (myöh. Senaatintori) varrella 1800-luvulla.

omaa kylpyhuonetta. Jos haluaa mennä kylpyyn, se pitää tilata puoli tuntia aikaisemmin niin että kylpyhuone lämpenee tarpeeksi lämpimäksi ja että paikalle ehditään tuoda kasapäin pyyhkeitä ja lakanoita. Asiakkaiden odotetaan tarvitsevan niitä tässä

Verblijf van Sylvia MacDougall-Borgström in hotel Seurahuone in 1907

In Aviisi 2016-4 heb ik een tekst aangehaald van Sylvia MacDougall-Borgström, een Finse die met een Engelsman was getrouwd, over een bezoek aan Finland in 1907. Zij vertelde daarin onder meer over een verblijf in hotel Seurahuone en ik had verkeerd geconcludeerd dat dit het hotel was aan de Kaivokatu in het Kalevan palatsi. Maar het Seurahuone-hotel is pas in 1913 naar het gebouw aan de Kaivokatu verplaatst en dus zal Sylvia MacDougall-Borgström hebben verbleven in het hotel aan de markt. Zij beschrijft het hotel en geeft een pakkend relaas van het gebruik van een badkamer:

Nadat ik een taxi had genomen, werd ik naar de luxueuze kamers gebracht die voor mij waren gereserveerd in het Societetshuset, het belangrijkste hotel in Helsinki.

Het Societetshuset is kortgeleden gere-

määrin. Näissä ylellisissä suomalaisissa kylpyhuoneissa on myös hohtavan valkoisin pellavaliinoin peitetty penkki, jolla voi levätä kylvyn jälkeen. Toinen brittiläisin silmin nähtynä melko erikoinen uutuus on kirkkaanpunaiseen lyhythihaiseen leninkiin ja valkoiseen esiliinaan pukeutunut kylvetäjätär, joka käyttelee suurta, sileää, puukuiduista tehtyä kertakäyttöistä pesukinnasta. Sillä hän jynssää kylpijän tavalla, joka tuo mieleen lapsuusajat.

Saneerattu kaupungintalo vuoden 1970 avajaisten jälkeen

Viimeisin ja suurin peruskorjaus perustui arkkitehti Aarno Ruusuvuoren suunnitelmaan. Vanhan empirejulkisivun taakse luotiin moderni toimistorakennus. Suunnitelma johti puolustajien ja vastustajien kiivaasiin yhteenottoihin. Etenkin kaksi arkkitehtipiskelijaa, Mikael Sundman en Vilhelm Helander, arvostelivat saneer-

noveerd en opnieuw ingericht. De kamers zijn groot en hebben allemaal het comfort van een eerste klas hotel, met één uitzondering, de badkamers zijn niet verbonden met de hotelkamers. Wanneer iemand een bad wil nemen moet dit een half uur van te voren worden besteld, zodat de kamer kan worden verwarmd en het grote aantal handdoeken en lakens kan worden gebracht dat nodig gevonden wordt voor het comfort van de badgast. In deze luxueuze Finse badkamers staat ook een bank die is bedekt door sneeuw witte linnen doeken waarop je na zo een bad kan uitrusten. Een andere, nogal bijzondere nieuwigheid in Britse ogen, is de aanwezigheid van een wasvrouw, gekleed in een helrode, fijn geweven jurk met korte mouwen en een wit schort, gewapend met een grote, gladde handschoen die gemaakt is van houtvezels en maar een keer gebruikt kan worden. Ze schrobt je daarmee op een manier die je herinnert aan je kindertijd.

rausta kovin sanoin. Heidän mielestään kyseessä oli vanhan kulttuurirakennuksen suruton hävittäminen, vaikka paljon edullisempi ja tyylikkäämpi ratkaisukin olisi ollut mahdollinen. Myös sanomalehdissä näkyi paljon kielteisiä kommentteja. Helsingin Sanomat kirjoitti vuonna 1970 avajaisista:

Yli 600 kutsuvierasta kierteli, ihasteli merinäköalaa, käytännöllisyyttä, mutta paheksui aulan kolkkoutta, vertasipa juhlasalia venäläistyyliseen asemahalliinkin.

Arkkitehti Ruusuvuori otti tämän henkilökohtaisena hyökkäyksenä. Ongelma oli vaikea. Ratkaisuna päädyttiin uuteen, moderniin rakennukseen. Vanhasta Seurahuoneesta oli jäljellä oikeastaan vain ulkokuori. Luultavasti tämä oli kuitenkin ainoa tapa toteuttaa tällä paikalla moderni, toimiva kaupungintalo, ilman että se olisi poikennut häiritsevästi ympäristön

Het gerenoveerde stadhuis na de heropening in 1970

De laatste en grootste renovatie van het stadhuis is uitgevoerd op basis van een ontwerp van architect Aarno Ruusuvuori. Een modern kantoorgebouw werd gecreëerd achter de oude Empirestijl gevel. Het heeft geleid tot verhitte discussies tussen voor- en tegenstanders. Vooral twee architectuurstudenten, Mikael Sundman en Vilhelm Helander, zijn fel te keer gegaan tegen de doorgevoerde renovatie. Zij noemden het een flagrante afbraak van een oud gebouw met een grote culturele waarde en waren van mening dat een veel minder kostbare en veel stijlvollere oplossing mogelijk was geweest. Ook in de kranten waren er veel negatieve commentaren. De Helsingin Sanomat schreef over de opening in 1970:

Meer dan 600 gasten werden in het gebouw rondgeleid. Zij bewonderden de

vanhoista rakennuksista. Jos rakennus olisi jätetty alkuperäiseen tilaansa, se olisi ehkä voinut toimia vain edustustiloina tai museona. Luulisin kuitenkin, että Hollannin vanhoissa keskustoissa ei ryhdyttäisi samanlaisiin muutostöihin. Olisi kai esimerkiksi mahdotonta kuvitella, että Dam-palatsi Amsterdamin keskustassa muutettaisiin sisältä moderniksi toimistorakennukseksi.

Kaiken kaikkiaan Helsingin saneerattu kaupungintalo nähdään enenevässä määrin esimerkkinä modernista suomalaisesta (sisätilojen) arkkitehtuurista.

Leijona-kortteli

Kaupungintalo on niin sanotussa Leijona-korttelissa, kaupunginosassa, jonka suunnitteli ensi sijassa Johan Albrecht Ehrenström vuonna 1812, ja jota rajoittavat Pohjoisesplanadi (Kauppatorin puolelta), Katariinankatu, Aleksanterinkatu (Senaa-

Een van de aanbouwen aan het stadhuis uit de jaren '80, ontworpen door Aarno Ruusuvuori | Aarno Ruusuvuoren 1980-luvulla suunnittelema kaupungintalon laajennusosa

praktische oplossingen en het uitzicht over de zee, maar klaagden over de somberheid van het interieur en de 'catacombe' atmosfeer van de entreehal, terwijl zij de verga-

Het 'Leeuwblok' | Leijona-kortteli

1 'Bock'-huis	1 Bockin talo
2 'Burtz'-huis	2 Burtzin talo
3 'Hellenius'-huis	3 Helleniuksen talo
4 stadhuis	4 Kaupungintalo
5 gebouw van de stadsraad en restaurant	5 Kaupunginvaltuuston istuntosali ja ravintola

derzaal vergeleken met een hal in een Russisch treinstation.

Architect Ruusu vuori nam dit op als een persoonlijke aanval. Het was een moeilijk dilemma. Er is gekozen voor een nieuw, modern gebouw, dat eigenlijk alleen aan de buitenkant nog herinnert aan het oude Seurahuone. Maar dat is waarschijnlijk de enige mogelijkheid geweest om op deze plek in de stad, zonder dat dit opvalt tussen de oude gebouwen, een modern bruikbaar stadhuis te verwezenlijken. Wanneer het gebouw in de oorspronkelijke staat was gelaten, had het misschien alleen kunnen dienen als ontvangstcentrum of museum. Toch denk ik dat iets vergelijkbaars in Nederland in een oud stadscentrum niet zo snel zal gebeuren. Het zou bijvoorbeeld toch ondenkbaar zijn dat het paleis op de Dam

in Amsterdam van binnen zou worden omgebouwd tot een modern kantoorgebouw?

Maar alles bij elkaar wordt het gerenoveerde stadhuis in Helsinki steeds meer gezien als een voorbeeld van moderne Finse (binnenhuis-)architectuur.

Het 'Leeuwblok'

Het stadhuis ligt in het zogenoemde 'Leeuwblok' ('Leijona kortteli'), een stadsdeel dat in eerste instantie is ontworpen door Johan Albrecht Ehrenström in 1812 en dat omsloten wordt door de Pohjoisesplanadi (langs de markt), de Katariinankatu, de Aleksanterinkatu (langs het Senaatsplein) en de Sofiankatu. Aan de zuidflank langs de markt staat dus het stadhuis, maar verder zijn er in dit stadsdeel nog allerlei andere kantoren van de

stad Helsinki, onder andere in de voormalige koopmanshuizen uit de achttiende eeuw die de stad in de loop van de tijd heeft aangekocht. Dit zijn het 'Bock'-huis, op de hoek van de Aleksanterinkatu en de Katariinankatu, dat als stadhuis heeft gefungeerd in de periode 1838-1913, en de huizen die eigendom zijn geweest van de kooplieden Nils Burtz en Carl Hellenius.

Het 'Bock'-huis is in het begin van de negentiende eeuw vergroot en het ontwerp van deze verbouwing is door architect Engel gemaakt. In de eerste jaren dat Finland een grootvorstendom was onder de Russische tsaar, werd het gebruikt als ambtswoning van de Russische secretaris-generaal. Het 'Burtz'-huis, dat waarschijnlijk het eerste gebouw in Helsinki was met drie verdiepingen, en het 'Hellenius' huis, zijn na aankoop door de stad Helsinki vanaf het eind van de negentiende eeuw tot 1986 gebruikt als politiebureau.

Middenin het 'Leeuwblok' is voor de stadsraad (vergelijkbaar met een gemeenteraad) recent een nieuw bouwwerk opgetrokken, dat in 1988 is geopend.

Arnold Pieterse

Literatuur

Kolbe, Laura en Puhakka, Pekka (2008). Helsingin kaupungintalo. Historiaa ja herkkuja. Otava, Helsinki. 179 p.
Pieterse, Arnold (2016). Een zomerreis in Finland in 1907 door Sylvia MacDougall-Borgström. Aviisi 2016-4, 46-57.

Het 'Bock'-huis, op de hoek van de Aleksanterinkatu en de Katariinankatu. | Bockin talo Aleksanterinkadun ja Katariinankadun kulmassa.

tintorin puolelta) ja Sofiankatu. Eteläreunassa Kauppatorin varrella on siis kaupungintalo, mutta Leijona-korttelissa on myös paljon muita Helsingin kaupungin tiloja. Niitä on muun muassa vanhoissa 1700-luvun porvaristaloissa, joita kaupunki on aikaa myöten hankkinut omistukseensa. Näihin lukeutuvat Aleksanterinkadun ja Katariinankadun kulmassa sijaitseva Bockin talo, joka toimi vuosina 1838-1913 kaupungintalona, sekä Nils Burtzin ja Carl Helleniuksen kauppiastalot.

Bockin taloa laajennettiin 1800-luvun alussa arkkitehti Engelin suunnitelmien mukaisesti. Suomen ollessa Venäjän tsaarin alainen suuriruhtinaskunta rakennusta käytettiin aluksi Venäjän kenraalikuvernöörin virka-asuntona. Burtzin talo oli luultavasti Helsingin ensimmäinen kolmi-kerroksinen rakennus. Helsingin kaupunki käytti sitä ja Helleniuksen taloa 1800-lu-

vun lopulta vuoteen 1986 asti poliisilaitoksena.

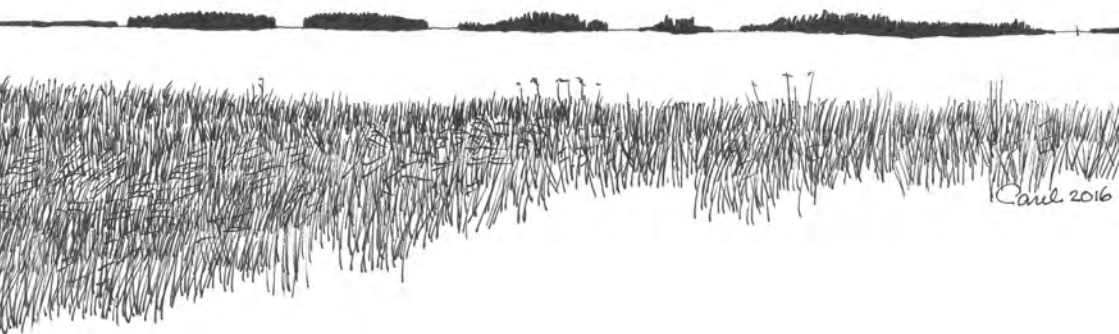
Keskelle Leijona-korttelia rakennettiin kaupunginvaltuustolle uusi rakennus, joka avattiin vuonna 1988.

Arnold Pieterse

Käännös: Leena Määttänen ja Minna Rätty

Lähteet

Kolbe, Laura ja Puhakka, Pekka (2008). Helsingin kaupungintalo. Historiaa ja herkkuja. Otava, Helsinki. 179 s.
Pieterse, Arnold (2016). Sylvia MacDougall-Borgströmin kesämatka Suomeen vuonna 1907 Aviisi 2016-4, 46-57.

De zee

Ons Finse appartement in Tapiola ligt dicht bij zee. Maar die zee zien we niet. Hoge bomen en een geluidscherm langs de grote weg, schermen ons niet alleen van het geluid af, maar ook van de zee. Om de zee te kunnen zien, lopen wij door een lange tochtige tunnel naar het licht. En daar is ze dan meteen : de zee. Maar het is een heel andere zee dan de Hollandse Noordzee. Niks geen oneindige watervlakte met een verre horizon en aanrollende golven op een breed zandstrand. De horizon van onze Finse zee is in kleine stukjes gehakt en zit voor het grootste deel verstopt achter eilanden. Het water kabbelt meestentijds rustig en langs de kust groeit hier en daar gewoon riet.

Mijn tekening heb ik in de zomer gemaakt en heel abstract gelaten met als gevolg dat die ook heel goed als winterlandschap kan dienen. De zomerse vogelgeluiden moet u er maar bij denken.

Carel van
Bruggen

Carel van Bruggen

Meri

Suomen asuntomme Tapiolassa on ihan lähellä merta. Mutta sitä merta me emme näe. Korkeat koivut ja meluaita suuren tien varrella suojaavat meitä ei vain melulta, vaan myös mereltä. Nähdäksemme meren kävelemme pitkän vetoisan tunnelin läpi valoa kohti. Ja siinä se sitten heti onkin: meri. Mutta se on ihan erilainen meri kuin Pohjanmeri Hollannissa. Ei mitään loputonta vesipintaa ja kaukaista horisonttia ja leveälle hiekkarannalle vyöryviä aaltoja. Suomenlahdella horisontti on pilkottu palasiksi ja se on suurelta osin piilossa saarten takana. Vesi liplattaa yleensä rauhallisesti, ja rannalla kasvaa siellä täällä kaislaa. Piirustukseni olen tehnyt kesällä ja olen jättänyt sen ihan abstraktiksi sillä seura-

uksella, että se voi yhtä hyvin olla talvi- maisema. Kesäiset lintujen äänet teidän pitää vain kuvitella.

Carel van Bruggen
Käännös: Pirkko van Bruggen

Bijzondere spiegel

Katri
Schweitzer

Een beetje schuldig keek ik op 8 februari naar het interessante landschap en naar de zee vol windmolens vanuit mijn raampje in het vliegtuig dat laag over de aarde naar Helsinki vloog.

Ik beseftte hoe vervelend deze lawaaiige zilveren vogel was voor de mensen beneden, terwijl het mij een heerlijk en opwindend gevoel gaf. Na twee jaar ging ik weer even, een lang weekend, terug naar die magische plek vol geschiedenis, ook mijn geschiedenis. Ook de geschiedenis van mijn familie, net zo Hollands als ik en net zo gehecht aan Finland, ook mijn man blijkt besmet met dat virus van geluksgevoel. We gaan met achttien neven en nichten eten in restaurant Salve, gezellig, lawaaiig met elkaar, zoals Hol-

landers zijn. Ik heb voor de twee neven die deze happening organiseerden, het mooiste boek van Tove Jansson bij me: *Het boek over Miesel, Moem en kleine Mie*, in het Nederlands en gekocht bij Bol.com. De mannen zijn ontroerd, en gelukkig kent een aantal familieleden het boek in het Zweeds, uit hun jeugd, het blijkt een cultureel erfgoed dat we koesteren. De volgende ochtend gaat een groepje op jacht naar onze geschiedenis in het Riddarhuset en koop ik onder tussen een handige groentesnijder bij Stockman. Hoe bedenken de Finnen dat toch: je trekt aan een touwtje en de noten worden gehakt. Niks elektrisch en in Holland niet te krijgen.

We ontmoeten elkaar met het bekende opgewekte enthousiasme bij Engel en na de lunch gaan we naar een interessante expositie over 100 jaar Finland, in het Nationaal Archief. Er is te weinig tijd om alle heldhaftige, vreemde, pijnlijke, originele en gewichtige informatie goed te bestuderen, maar hoe wezenlijk belangrijk die geschiedenis is, daarvan raken we doordrongen. Grote beslissingen werden genomen, niemand kon ze overzien, idealisme, dapperheid, roeien met de riemen die er waren.

Vervolgens gaan we naar een prachtige zaal met waanzinnig veel boeken langs de wanden, ik zie er lieve vrienden terug en we mogen luisteren naar drie lezingen over de geschiedenis van Finland, mooie, complete verhalen, die raken aan onze familiegeschiedenis, draden lopen grillig door de tijd, met verbandingen alle kanten op. De drie Finse weten-

schappers weten veel meer dan wij, we geven hun stroopwafels, maar dat staat niet in verhouding met wat zij ons gegeven hebben. We zijn wel heel dankbaar, er wordt nagepraat met een drankje, het is bijzonder.

Met de tram rijden we naar de antieke sprookjeslocatie van de Nederlandse Ambassade, het is schemerig, er branden kroonluchters en lantarens die de vrede sneeuw op de bomen en rondom het pand verlichten. Binnen verwisselen we onze sneeuwlaarzen voor elegante schoenen en voelen we ons even echte Finnen. Er wordt gesproken, herinneringen worden opgehaald, heerlijke hapjes en drankjes geserveerd, we hebben leuke gesprekken, hoe fijn kan het zijn, een beetje officieel, een beetje vrolijk. We vertrekken en gaan eten bij Šašlik, een Russisch restaurant waar we een eigen ruimte kregen, maar wel kwam een trou-

34

Erikoinen peili

Tunsin vähän syylisyyttä kun 8. päivä helmikuuta katselin kiinnostavia maisemia ja avomerta lukemattomine tuulimyllyineen Helsinkiin menevän, matalalla lentävän lentokoneen ikkunasta. Ymmärsin toki miten ärsyttävä tämä meteliä pitävä hopeinen lintu oli maassa oleville ihmisille, minulle sen sijaan tunne oli ihanan jännittävä. Kahden vuoden jälkeen edessäni oli pitkä viikonloppu tuolla maagisella paikalla täynnä historiaa, myös minun omaa historiaani ja sukulaisten historiaa, kaikki niin hollantilaisia kuin olla voi, mutta kaikki ihastuneita Suomeen. Jopa mieheenikin on tarttunut sama onnen-tunteinen virus. Meitä on kahdeksantoista serkusta ja menemme yhdessä syömään Salve ravin-

tolaan. Meillä on hauskaa ja rupatteleminen äänekkäästi hollantilaiseen tapaan. Tämän viikonlopun järjestäneille kahdelle serkulleni olen netin kautta hankkinut Tove Janssonin parhaan kirjan Hollannin kielellä: *Mymmeli, Muumipeikko ja pikku Myy* (*Kuinkas sitten kävikään*). Miehet ovat liikuttuneita, onneksi tuntevat jotkut serkuistani kirjan ruotsinkielisen version, minkä nuoruusvuosinaan ovat lukeneet. Kirjasta on tullut kulttuuriperinne jota vaalimme. Osa meistä menee seuraavana aamuna Ritarihuoneeseen selvittämään historiaamme, minä ositan sillävälän Stockmannilta kätevän vihanneisleikkurin. Miten nuo suomalaiset tuollaista keksivät: narusta vetämällä päihin pienenevät murusiksi.

Ei tarvita sähköä eikä tätä ole saatavissa Hollannissa.

Tapaamme toisemme taas meille tyypillisen innostuneina Engelin ravintolassa ja lounaan jälkeen menemme tutustumaan Kansallisarkistossa kiinnostavaan Suomi 100 vuotta näyttelyyn. Meillä on liian vähän aikaa perehtyä kaikkeen sankarilliseen, outoon, kivuliaiseen, alkuperäiseen ja historiallisesti tärkeään aineistoon, mutta meille tuli todella selväksi se asia miten tärkeää historia on kansakunnalle; tehtiin suuria päätöksiä, kukaan ei voinut ennustaa mihin nuo päätökset johtivat, idealismi, rohkeus, toimia silloisten mahdollisuuksien mukaan.

Seuraavaksi menemme saliin, minkä seinillä on hyvin paljon kirjoja, tapaamme taas rakkaat ystävämme ja kuuntelemme kolmea luentoa Suomen historiasta. Mie-

lenkiintoiset, täydelliset tarinat mitkä koskettavat myös perhehistoriaamme, kaikkiin suuntiin yhdistävät siteet sukuamme kulkevat läpi aikakausien. Kolme suomalaista tutkijaa tietävät aiheesta paljon enemmän kuin me. Annamme heille kiitokseksi hollantilaisia siirappivohveileita (stroopwafels), mikä ei ole alkuunkaan samassa suhteessa siihen, mitä nämä tutkijat meille antoivat. Olemme tosi kiitollisia, keskustelemme vielä aiheesta virvokkeita nauttien, miten mieleenpainuva tuokin hetki oli.

Ajamme raitiovaunulla Hollannin suur-lähetystöön. On hämärää, rakennus on antiikin satumainen, kattokruunut ja katulamput valaisevat rakennuksen ympärillä ja puissa olevan lumen luoden sereenisen tunnelman. Sisällä vaihdamme lumisaappaamme elegantteihin kenkiin niinkuin kaikki suomalaisetkin

35

badour zijn droevige liederen zingen en ook trok er een dronken polonaise doorheen. Dit diner was het einde van de georganiseerde familiebijeenkomst.

Mijn man en ik hadden nog een leuk programma op zaterdag: naar het Atheneum waar een ongelooflijke tentoonstelling van de drie gebroeders Von Wright is. Zoek ze maar op bij Google, je gelooft je ogen niet. En er was een gecombineerde expositie van Gallen Kallela, Hugo Simberg en Pekka Halonen, de grote magiërs van eind negentiende eeuw. Bij een uitgebreide en gezonde lunch in het restaurant van het Atheneum genoot ik van het gesprek met mijn Finse nichten.

's Avonds ontmoetten we vrienden in restaurant Seahorse, ik had hun gevraagd om een echt Fins restaurant uit te zoeken, waar alleen maar Finnen aten, ik heb zelden zulke verse vis gegeten. Het

Restaurant Sea Horse | Ravintola Sea Horse

was trouwens niet makkelijk te vinden, we vroegen de trambestuurder of hij het wist? Ja, helemaal aan het eindpunt van lijn 4, daar de heuvel oplopen en dan zagen we het. Inderdaad, een prachtige locatie met aan drie kanten de zee, maar het was het Hilton. Volgende keer misschien daar logeren? Nu werd alles 'voor de laatste keer', heimwee al voor het vertrek. Op zondagochtend gingen we met een Finse nicht naar het graf van mijn voorouders. We zetten brandende kaarsen op hun graf en dat gaf me een diep gevoel van verbondenheid met de plek. Bij mijn nicht aten we de laatste kop soep en ja, het kon niet anders, we gingen naar het vliegveld.

Katri Schweitzer

tekevät. Kuuntelemme puheita, muistellemme menneitä, nautimme tarjotuista herkullisista pikkusuolaisista ja juomista, keskustelemme; miten mukavaa kaikki onkaan, tunnelma vähän virallinen ja vähän iloinen. Lähdemme ja menemme syömään venäläiseen Saslik ravintolaan. Saimme oman ruokailuhuoneen, välillä tuli trubaduuri esittämään surumielisiä laulujaan ja humalaisten vieraitten poloneesi kiersi pöytämme ympärillä. Tämä illallinen oli sukutapaamisemme päätös. Miehelläni ja minulla oli vielä mukavaa ohjelmaa lauantaille: Ateneumin taide-museo, missä oli kolmen von Wrightin taiteilijaveljeksien uskomaton näyttely. Katsopa Googlesta, et usko silmiäsi. Museossa oli myös 1800-luvun lopun kolmen suuren maagisten taiteilijoiden Gallen-Kallelan, Hugo Simbergin ja Pekka Halosen yhdistetty näyttely. Nautimme vielä monopolisen ja terveellisen lounaan

Ateneumin ravintolassa yhdessä suomalaisten serkkujeni kanssa rupatellen.

Illalla tapaamme ystävämme ravintolassa Sea Horse. Olin pitänyt heitä etsimään supisuomalaisen ravintolan, missä vain olisi suomalaisia. Olen vain harvoin saanut niin tuoretta kalaa. Ravintola oli vaikea löytää, kysyimme tiesikö raitiovaunun kuljettaja missä paikka oli. Kyllä, linja nelosen loppupisteestä piti meidän kävellä mäkeä ylös ja sieltä näimme ravintolan. Paikka oli tosi mahtava, kolmen puolin meren ympäröimä, mutta sepä oli-kin Hilton. Ensi kerralla varaamme ehkä sieltä huoneen.

Nyt oli kaikki 'viimeistä kertaa', koti-ikävä Suomeen valtasi meidät jo ennen sieltä lähtöä. Sunnuntaiaamuna kävimme suomalaisen serkkuni kanssa esivanhempieni haudalla. Sytytämme haudalle kynttilät; minut valtasi voimakas sitoutumisen tun-

ne paikan kanssa. Söimme vielä serkkuni luona viimeisen kupillisen keittoa ja niin meidän vain piti suunnata matkamme lentokentälle.

Katri Schweitzer
Käännös: Irja Lammers

Vertalers van Finse literatuur rond de Tweede Wereldoorlog

Over vertalers is doorgaans weinig bekend. Als het goed is, wordt hun naam genoemd in het colofon van het boek dat ze vertaald hebben, maar voor de rest zijn het onbekende personen. Pas als er een prijs wordt uitgereikt, zoals de Nijhoffprijs, wordt een ogenblik de onbekendheid van een vertaler opgeheven en staat er een artikel in wat kranten. Daarna volgt weer de stilte.

Gerard
Rijerse

Ook over de vertalers van Finse literatuur is betrekkelijk weinig bekend. In komen de Aviisi's wil ik zo veel mogelijk van die vertalers aandacht geven. Want ze zijn belangrijk (geweest) voor de verspreiding van Finse literatuur in Nederland en in België.

Het kost moeite om gegevens te vinden over vertalers. Op internet is doorgaans erg weinig te vinden. In de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag is men wel bereidwillig om te helpen, maar veel verder kwam ik er niet. In het onderstaande geef ik mijn oogst weer. Als er lezers zijn die mij van meer informatie over de verschillende vertalers kunnen voorzien, dan houd ik me aanbevolen.

Voor zover ik weet, zijn er in de afgelopen jaren ruim 140 boeken (voor volwassenden) uit het Fins in het Nederlands vertaald. Het grafiekje op de pagina rechts laat dat zien.

Aantallen uit het Fins in het Nederlands vertaalde boeken

Er is duidelijk een piek in de jaren '40, het dieptepunt wordt bereikt in de jaren 1980-1989 en vanaf 1990 neemt het aantal vertalingen weer toe. In het lopende decennium is een recordaantal vertalingen verschenen met tot nog toe 33 vertalingen.

In een vorig artikel (Aviisi2015-4, p. 38-43) heb ik stil gestaan bij een van de vroegste vertalers van Finse literatuur, Dina Logeman-van der Willigen. In dit artikel sta ik stil bij enkele vertalers van Finse boeken die verschenen rond de Tweede Wereldoorlog. In de periode 1930-1939 zijn zeven en in de periode 1940-1949 28 vertalingen uit het Fins in het Nederlands verschenen. Dat er rond de Tweede Wereldoorlog zo veel vertalingen verschenen, heeft ongetwijfeld te maken met die oorlog en het feit dat Nederland door Duitsland was be-

zet en Finland en Duitsland goede betrekkingen onderhielden.

Abraham Elias Boutelje (1894-1943)

Het is opvallend is dat er vlak voor en ook tijdens die oorlog drie Joodse vertalers zijn geweest, die zich met Finse literatuur hebben bezig gehouden: Abraham Boutelje, Siegfried van Praag en Salvador Hertog. De twee eerstgenoemden hadden Russisch als moedertaal.

Over Boutelje ben ik het een en ander te weten gekomen dank zij zijn achternicht Ginette Reens. Bij de Koninklijke Bibliotheek lag haar boekje "Oorlog en Vrijheid, ter nagedachtenis aan mijn oudoom Dr. Abraham Elias Boutelje". Ik heb met haar contact gezocht en het bleek, dat zij nog contact had met een broer van Abraham die in de VS woont.

Abraham Elias Boutelje werd in maart 1894 geboren in Amsterdam.

Suomalaisen kirjallisuuden kääntäjiä toisen maailmansodan ajalta

Kääntäjistä tiedetään yleensä hyvin vähän. Heidän nimensä kyllä mainitaan heidän kääntämiensä kirjojen kolofoneissa, mutta muutenn kääntäjät jäävät usein tuntemattomiksi. Vain silloin jos käännöstyö palkitaan, esimerkiksi alankomaaisella Nijhoff-kääntäjäpalkinnolla, pääsee kääntäjä hetkeksi varjoista parrasvaloihin, ja hänestä kirjoite-taan muutamissa lehdissä. Mutta sitten laskeutuu taas hiljaisuus.

Myöskään suomalaisen kirjallisuuden kääntäjistä ei tiedetä paljoa. Tulevissa Aviiseissa haluan antaa näille kääntäjille mahdollisimman paljon huomiota. He ovat nimittäin (ollet) ratkaisevassa asemassa suomalaisen kirjallisuuden

levittämisessä Alankomaihin ja België.

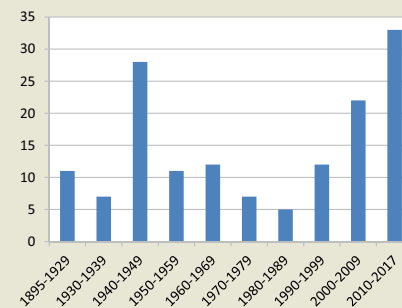
Kääntäjistä on vaikeaa löytää tietoa. Internetistä ei ollut tällä kertaa hyötyä. Haagin Kuninkaallisen Kirjaston henkilökunta haluaisi mielellään auttaa, mutta lopulta heistäkään ei ollut paljoa apua. Alla esittelen kuitenkin etsintöjeni sardon. Jos joku lukijoista tietää lisää eri kääntäjistä, otan kiitollisena kaiken avun vastaan.

Tietojeni mukaan viime vuosina on käännetty yli 140 (aikuisille suunnattua) kirjaa suomesta hollanniksi.

Suomesta hollanniksi käännettyt kirjat

1940-luvulla on selvästi ollut käännöspiikki, kun taas 1980-luvulla ei kirjoja juurikaan käännetty. 1990-luvulta lähtien kirjoja on taas käännetty enenevässä määrin. Kuluvalla vuosikymmenellä on käännetty ennätysmäärä kirjoja: tähän mennessä niitä on käännetty jo 33.

Aikaisemmassa artikkelissani (2015) olen kertonut eräästä varhaisimmista suomenkielisen kirjallisuuden kääntäjästä, rouva Dina Logeman-van der Willigenistä. Tämänkertaisessa artikkelissa keskityn toisen maailmansodan aikaan aktiivisina olleisiin kääntäjiin. 1930-luvulla käännettiin seitsemän kirjaa suomesta hollanniksi, ja 1940-luvulla jopa 28 kirjaa. Syy siihen, miksi kirjoja käännettiin niin paljon juuri toisen maailmansodan aikaan, löytyy varmasti itse sotaan, sekä siihen seikkaan,

Aantallen uit het Fins in het Nederlands vertaalde boeken | Suomesta hollanniksi käännettyt kirjat

että Saksa oli tuolloin vallannut Alankomaat, kun taas Suomella ja Saksalla oli sodan aikana hyvät välit.

Abraham Elias Boutelje (1894-1943)

On huomion arvoista, että juuri ennen sotaa ja myös sodan aikana, aktiivisina oli kolme juutalaista kääntäjää, jotka kaikki

De hoofdonderwijzer van Bram Boutelje zei over hem "Bram is een rem op de klas". Waarschijnlijk verveelde Bram zich gewoon, omdat hij zo intelligent was. Na de lagere school had hij een baantje bij een boomkwekerij in Boskoop. Er kwamen Russische delegaties naar Boskoop om hun licht op te steken over de boomkwekerijen. Zij vroegen binnen de kortste keren naar Bram. Hij had daarom of daarvoor kennelijk Russisch geleerd en zich er verder in ontwikkeld.

In Leiden was hij een van de eerste studenten in de Slavische talen. In juni 1922 deed hij als eerste doctoraal examen in de Slavische talen. Dat was in Leiden, bij professor Nico van Wijk, de vader van de slavistiek in Nederland. In 1929 promoveerde hij. Hij begon een vertaalbureau in Bussum, waar hij bijna zijn hele leven bleef wonen, samen met zijn moeder. Hij gaf er ook privéles Russisch. Boutelje bleef zijn leven lang ongetrouwd.

Boutelje was een echte polyglot. Hij studeerde af in de Russische taal (en Kerk-slavisch), vertaalde drie boeken uit het Russisch, vijf boeken uit het Pools, twee boeken Tsjechisch (en hij stelde ook een Tsjechisch woordenboek samen), twee uit het Hongaars en drie uit het Fins. Dat zijn van Urho Karhumäki in 1940 *Yrjö de Looper* (Avoveteen, 1935), in 1941 van Elsa Heporauta *Helena Saarlahti* (Helena Saarlahti, 1937) en posthuum in 1946 van Matti Hälli *Het ijs kruut* (Jäät lähtevät, 1940).

Boutelje was beëdigd vertaler Servo-Kroatisch. Hij is ook begonnen met een studie van het Estisch, maar die heeft hij laten zitten. Daarnaast kende hij ook de Zweedse taal. Uit die taal heeft hij, voor zover ik weet, niets vertaald dat gepubliceerd is.

Bram Boutelje was lid van de Theosofische beweging. En hij was vegetariër. Boutelje was ook actief in communistische kringen. Hij was lid van het hoofd-

bestuur van de *Vereniging Vrienden van de Sovjet Unie*, een mantelorganisatie van de CPN, en zat vanaf het begin in 1938 in de redactie van het maandblad *De Sowjet-Unie*. Na het Molotov-Ribbentroppact in augustus 1939 hielden de politieke bijdragen aan de rubriek *Politiek en Cultuur* in dit tijdschrift vrijwel direct op.

In mei 1942 werden Boutelje en zijn moeder gedwongen naar het Joodse getto van Amsterdam te verhuizen. Waarschijnlijk door verraad is hij opgepakt en op 16 april 1943 net als zijn moeder vermoord in het vernietigingskamp Sobibor.

Na zijn dood in 1943 verschenen nog enkele vertalingen van zijn hand. Behalve van het Finse boek van Matti Hälli verscheen in 1949 nog zijn vertaling uit het Russisch van *Oorlog en Vrede* van Tolstoj.

A.E. Boutelje, tekening Hans Verbeek | A.E. Boutelje, piirros Hans Verbeek

Algemeen Handelsblad, 5-11-1938

keskittyivät kääntämään suomenkielistä kirjallisuutta: Abraham Boutelje, Siegfried van Praag ja Salvador Hertog. Kaksi ensin

mainittua käänsivät pääkielenään venäjää.

Bouteljesta opin yhden jos toisenkin asian hänen pikkuserkulaan, Ginette Reensiltä. Löysin Kuninkaallisesta Kirjastosta hänen kirjansa "Sota ja Vapaus, muistaen isose-tääni Tohtori Abraham Elias Bouteljeta". Etsin hänet käsiini ja kuulin että hän oli edelleen yhteyksissä Abrahamin Yhdysvalloissa asuvan veljen kanssa.

Abraham Elias Boutelje syntyi Amstrdamissa maaliskuussa vuonna 1894. Bramin pääopettaja luonnehti häntä "luokan jarruksi". Luultavasti Bram oli vain ikävystynyt, sillä hän oli erittäin lahjakas. Alakoulun jälkeen Bram työskenteli Boskoopissa taimitarhassa. Boskoopissa kävi usein venäläisdelegaatioita. Pian he oppivat kysymään, josko Bram olisi paikalla. Hän oli opetellut puhumaan venäjää, ehkäpä juuri venäläisdelegatioiden innoittamana.

Hänestä tuli yksi Leidenin yliopiston ensimmäisistä slaavilaiskielten opiskelijoista. Kesäkuussa 1922 hän oli ensimmäinen slaavilaiskieliin keskittynyt maisteri. Hänen professorinsa oli tuolloin Nico van Wijk, slavistiikan tutkimuksen isä Alankomaissa. Vuonna 1929 hän sai tohtorin arvonimen. Bram perusti Bussumiin käännöstoimiston, ja asui tuossa samassa rakennuksessa melkein koko loppuikänsä äitinsä kanssa. Hän antoi myös venäjänkielen yksityistunteja. Boutelje pysyi koko elämänsä ajan naimattomana.

Boutelje taitoi useita kieliä. Hän opiskeli venäjää (ja kirkkoslaavia). Hän päätyi kääntämään kolme venäjänkielistä, viisi puolankielistä, kaksi tsekinkielistä (ja lisäksi hän kokosi yhteen tsekinkielisen sanakirjan), kaksi unkarinkielistä, ja kolme suomenkielistä kirjaa. Suomenkielistä hän käänsi vuonna 1940 Urho Karhunmäen kirjan *Avoveteen* (1935, *Yrjö de Loper*),

1941 Elsa Heporaudan kirjan *Helena Saarlahti* (1937, hollanniksi niin ikään *Helena Saarlahti*), ja vielä vuonna 1946 julkaisiin postuumisti Matti Hällin *Jäät lähtevät* (1940, *Het ijs kruut*). Hän oli myös serbokroatialaisen kirjallisuuden kääntäjä. Hänen aikomuksenaan oli opetella lisäksi vielä viroa, mutta sen hän jätti sikseen. Hän osasi myös jonkin verran ruotsia, mutta ei tietääkseni koskaan kääntänyt julkais-tavaksi päätyneitä tekstejä ruotsista hollanniksi.

Bram Boutelje kuului teosofiseen liikkeeseen. Hän oli myös kasvissyöjä. Mutta Boutelje oli myös aktiivinen kommunistis-sissa piireissä. Hän kuului Neuvostoliiton ystävien järjestön hallitukseen. Neuvostoliiton ystävien järjestö oli Alankomaiden kommunistisen puolueen (CPN) peitejärjestö. Lisäksi hän työskenteli alusta asti, vuodesta 1938 lähtien, *De Sowjet-Unie*-julkaisun toimituksessa. Molotov-Rib-

Siegfried van Praag (1888-1958)

Over Siegfried van Praag (niet te verwarren met de auteur Siegfried E. van Praag), staat weinig op Wikipedia. In een overzicht van de "Linksche Arbeidersorganisaties, een handleiding betreffende de bestaande voor Inlichtingendiensten van belang zijnde, links-politieke groeperingen" uit 1936, die was samengesteld voor de toenmalige Binnenlandse Veiligheidsdienst, wordt Siegfried (net als Boutelje overigens) genoemd als bestuurslid van de *Vereniging Vrienden van de Sovjet Unie*. Hij was ook directeur van de *Boekengemeenschap der Sovjet-Vrienden*, tevens een uitgeverij. In een artikel van Cees Willemsen in het *Tijdschrift voor Slavische literatuur*, nr. 19 (augustus 1995) wordt hij, "Oppervertaler Siegfried van Praag" genoemd.

Siegfried van Praag vertaalde in 1937 van Sillanpää *De Weg van een Man (Miehen tie)* en in 1939 van Unto Seppänen *Waar de*

bentrop-sopimuksen solmimisen jälkeen, elokuussa 1939, hän lakkasi kirjoittamasta poliittisia kannanottoja lehden poliittikka- ja kulttuuripalstalle.

Toukokuussa 1942 Boutelje pakotettiin muuttamaan äitinsä kanssa juutalaiseen gettoon Amsterdamissa. Todennäköisesti joku kavalsi heidät, ja parivaljakko vangittiin, ja lopulta teloitettiin 16. huhtikuuta 1943 Sobiborin tuhoamisleirillä. Bouteljen kuoleman jälkeen, vuonna 1943, julkaistiin vielä muutama hänen kääntämänsä työ. Matti Hällin suomenkielisen kirjan käännöksen lisäksi ilmestyi vuonna 1949 vielä hänen kääntämänsä alun perin venäjänkielinen teos *Sota ja rauha* (Tolstoi).

Siegfried van Praag (1888-1958)

Siegfried van Praagista (ei tule sekoittaa kirjailija Siegfried E. van Praagiin), ei löydy montaakaan sanaa Wikipediasta. Hä-

meren bruisen (*Myrsky ja aurinko*, 1931), dat pas in 1944 in Nederlands werd uitgegeven. En uit het Russisch het oorspronkelijk Finse boek van Elnar Grin *Wind uit het Zuiden (Tuuli käy etelästä)*.

Ondanks navragen bij allerlei communistisch georiënteerde organisaties en hun opvolgers ben ik niet veel meer te weten gekomen en heb ik ook geen foto van Siegfried van Praag kunnen vinden.

Het is opvallend, dat Boutelje en Siegfried van Praag niet meer hebben vertaald van Sillanpää, die in 1939, tijdens de Winteroorlog, de Nobelprijs voor literatuur heeft gewonnen. Sillanpää had in zijn onderwerpkeuze een duidelijke voorkeur voor het arbeiders- en boerenmilieu. Je zou denken dat dat aansluit bij het gedachtengoed van Boutelje en Van Praag.

Die vertalingen van werken van Sillanpää waren er in die tijd wel van een zekere H. Hoek, waarover ik verder niets heb kun-

nestä on maininta sivulla, jossa luetellaan vuoden 1936 vasemmistolaisia työläisjärjestöjä, jonka oli koonnut Alankomaiden Turvallisuusjärjestö. Van Praagin kerrotaan kuuluneen Neuvostoliiton ystävien hallitukseen (samoin kuin Boutelje). Hän oli myös johtajana Neuvosto-Ystävien kirjajärjestössä, joka oli myös kustantamo. Cees Williamsenin slaavilaisen kirjallisuuden aikakauslehteen (*Tijdschrift voor Slavische literatuur*, nr 19) kirjoittamassa artikkelissa mainitaan "Ylempi kääntäjä Siegfried van Praag".

Vuonna 1937 Siegfried van Praag käänsi Sillanpään *Miehen Tien (De weg van een man)*, ja vuonna 1939 Unto Seppäsen teoksen *Myrsky ja aurinko (Waar de Meren bruisen)*, joka julkaistiin Alankomaissa vasta vuonna 1944. Venäjänkielestä hän käänsi Elnar Grinin alun perin suomenkielisen kirjan *Tuuli käy etelästä (Wind uit het Zuiden)*.

nen vinden. Hoek vertaalde in 1939 *Menschen in de zomernacht (Ihmiset suviyössä)*, 1934) en in 1940 *Het zachtmoedig erfdeel (Hurskas kurjuus)*, 1919). Ook over Maria Kiluni, die al in 1934 *Silja de Dienstmaagd (Nuorena nukkunut)*, 1930) van Sillanpää vertaalde, is heb ik geen informatie kunnen vinden.

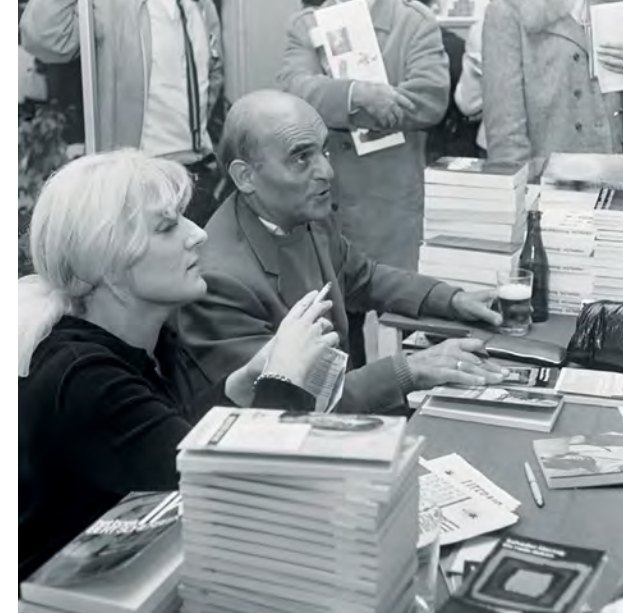
Salvador Hertog

Ook Salvador Hertog (1901-1989) blijft een onbekende. Er is weinig biografisch materiaal te vinden. Wim Zaal schrijft: "Hij was een duveltje uit een doosje, een kwikzilveren opdonder met ogen als vurige kooltjes, "mijn hele leven blijf ik klein, ik ben zo geboren, Mastreech, 1901"; onder zijn pet als een pannekoek was hij zo onverslijtbaar vitaal, dat hij rond zijn zeventigste nog trouwde met een bijna veertig jaar jongere vrouw en drie dochters bij haar kreeg, Judith, Chaja en Esther, namen met een zelfbewuste

Huolimatta monista yhteydenotoista eri kommunistisiin järjestöihin ja niiden seuraajiin, en tiedä Sigfriedistä muuta. En löytänyt hänestä myöskään yhtään valokuvaa.

On huomionarvoista, että Boutelje ja Siegfried van Praag eivät kumpainenkaan kääntäneet enempää vuonna 1939 Nobelin kirjallisuuden rauhanpalkinnon saaneen Sillanpään töitä. Sillanpää keskittyi yleensä kuvaamaan työläis- ja maalaiselämää. Olisi voinut kuvitella, että Bouteljen ja Van Praagin ajatukset olisivat käyneet yhteen Sillanpään mielteiden kanssa.

Sillanpään töitä käänsi eräs H. Hoek, josta en löytänyt kerrassaan mitään varteetottettavaa tietoa. Hoek käänsi vuonna 1939 *Ihmiset suviyössä* (1934, *Menschen in de zomernacht*) ja vuonna 1940 teoksen *Hurskas kurjuus* (1919, *Het zachtmoedig erfdeel*). En löytänyt mitään tietoa myöskään Maria Kilunista, joka käänsi jo vuonna

Salvador Hertog signeert op een boekenmarkt op de RAI in 1968 (naast hem Eva Hoornik). | Salvador Hertog nimikirjoituksia jakamassa RAI:n kirjamessuilla vuonna 1968 vieressään Eva Hoornik.

joodse, maar religievrije inslag." (*De buitenbeentjes*, blz. 69)

1934 Sillanpään teoksen *Nuorena nukkunut* (1930, *Silja de Dienstmaagd*).

Salvador Hertog

Myös Salvador Hertog (1901-1989) on jäänyt vähälle huomiolle. Hänestä ei löydy paljoakaan tietoa. Wim Zaal kirjoittaa: "Hän oli pirulainen rasiassa, elohopeinen paholainen jolla oli silmät kuin tuliset kekäleet, "pysyn pienenä koko elämäni ajan, sellaisena synnyin, Mastreech, 1901"; lättähattunsa alla hän oli niin ehtymätömän eläväinen, että meni vielä seitsemänkymppisenä naimisiin itseään melkein neljäkymmentä vuotta nuoremman naisen kanssa, ja sai tämän kanssa kolme tytärtä, Judithin, Chajan, ja Estherin, kaikki ilmeisen juutalaisia, mutta kuitenkin uskontoa kumartamattomia nimiä". (*De buitenbeentjes*, s. 69).

Hij vertaalde één oorspronkelijk Fins boek (ik weet niet uit welke taal): *Het ijs kruit* (*Elävä Pelto*) van Unto Karri (1940).

Andere vertalers uit de tijd rond de Tweede Wereldoorlog

Over een aantal vertalers heb ik weinig informatie kunnen vinden. Als er lezers zijn, die mij meer kunnen vertellen, houd ik me aanbevolen.

De eerste die ik wil noemen is Nettie Ross Regeur (Simonetta Jelizina Ross-Regeur). Zij was de eerste die in 1940 een boek van Mika Waltari (1908-1979) in het Nederlands vertaalde: *Wie vermoordde mevrouw Kroll* (*Kuka murhasi rouva Skoffin?*, 1939). Nettie is een onbekende. Haar naam kwam ik alleen tegen in een verhoor van de subcommissie van de enquêtecommissie die na WO II was ingesteld om collaboratiezaken te onderzoeken. Zij was toen 30 jaar oud, woonde in Voor-

Hän käänsi yhden alkuperältään suomenkielisen kirjan (en tosin tiedä mistä kielestä): *Elävä Pelto* (*Het ijs kruit*, Unto Karri 1940).

Muita toisen maailmansodan aikaisia kääntäjiä

Seuraavista kääntäjistä en löytänyt kuin vähän tietoa. Edelleen, jos lukijoissa on henkilöitä, jotka voivat valaista aihetta lisää, otan mielelläni avun vastaan.

Ensimmäinen, jonka tahdon mainita on Nettie Ross Regeur (Simonetta Jelizina Ross-Regeur). Hän käänsi ensimmäisenä, vuonna 1940, Mika Waltarin (1908-1979) kirjoittaman kirjan hollanninkielelle: *Kuka murhasi rouva Skoffin?* (1939, *Wie vermoorde mevrouw Kroll?*). Nettie on täysi tuntemattomuus. Hänen nimensä tuli vastaan ainoastaan eräässä kuulustelupöytäkirjassa, joka koski toisen maail-

burg en was verbindungsofficier van het Nederlandse Rode Kruis. In die kwaliteit was zij betrokken bij het uitzenden van de Nederlandse ambulance naar Finland tijdens de Winteroorlog. Ook na 1940 is zij actief gebleven voor het Rode Kruis.

De tweede onbekende vertaler is Carl B. Eklund. Hij vertaalde in 1943 *Katri* (*Paimen, piika ja emäntä*) uit 1936 van Auni Nuoliwaara (1883-1972). Over hem is helemaal niets te vinden.

De derde die ik hier noem is mw. M.J. Molanus-Stamperius (1888-1954). Zij vertaalde, "bewerkte" staat in het colofon, in 1941 als eerste van Alexis Kivi (1834-1874) *De zeven broeders* (*Seitsemän Veljestä*, 1870). Dit boek is onlangs weer verschenen in een vertaling van Adriaan van der Hoeven. Molanus Stamperius was de tweede die een boek van Mika Waltari in het Nederlands vertaalde: *Een vreemde-*

mansodan jälkesiä kytkösasioita. Hän oli tuolloin 30-vuotias, asui Voorburgissa ja toimi alankomaalaisessa Punaissä Ristissä yhteyshenkilönä. Tuossa roolissa hän matkusti Suomeen työtehtäviin talvisodan aikana. Myös vuoden 1940 jälkeen hän oli aktiivinen Punaissä Ristissä.

Toinen tuntematon kääntäjä on Carl B. Eklund. Hän käänsi vuonna 1943 Auni Nuoliwaaran (1883-1972) teoksen *Paimen, piika ja emäntä* (1936, *Katri*). Hänestä en löytänyt kerrassaan mitään tietoa.

Kolmas mainitsemisen arvoinen tuntematon kääntäjä on M.J. Molanus-Stamperius (1888-1954). Hän käänsi, kolofonissa sanotaan "käsitteli", vuonna 1941 ensimmäisenä Aleksis Kiven (1834-1874) *Seitsemän Veljestä* (1870, *De zeven broeders*). Tämä kirja on nyttemmin ilmestynyt uudelleen Adriaan van der Hoevenin kääntämänä.

ling kwam op de hoeve (1943) (*Vieras mies tuli taloon*, 1939). Op de andere vertalers van Waltari kom ik in een volgend artikel terug.

Molanus Stamperius was volgens Adriaan Venema „fout“ (maar wel beperkt) in de oorlog. Zij wordt genoemd in de "Opgave van de door de Ereraad voor Letterkunde opgelegde uitsluitingen van een jaar tot 5 mei 1946". Na 1946 heeft ze wel weer vertaald. Ze vertaalde ook uit andere Scandinavische talen, hoofdzakelijk uit het Zweeds. Ik neem aan dat ze ook de Finse boeken uit het Zweeds heeft vertaald.

Remy de Muynk (1913-1979) was een Belgische zeeofficier die zowel in het Nederlands als in het Frans schreef. Hij was uiterst veelzijdig, en actief als aquarellist, graficus, kalligraaf, romancier, dichter, tekenaar en vertaler. In *De Moderne Finsche Poëzie* (1943) verzamelde hij een aantal Finse en Fins-Zweedse gedichten.

Rouva Molanus Stamperius oli toinen Mika Waltarin kirjan hollannin kielelle kääntänyt: 1943 hän käänsi teoksen *Vieras mies tuli taloon* (1939, *Een vreemdeling kwam op de hoeve*). Muista Waltarin kirjoja kääntäneistä kerron enemmän jossain tulevista artikkeleistani.

Rouva Molanus Stamperius oli Adriaan Veneman mukaan "väärin puolella" (tietys- sä määrin) sodan aikaan. Hänet mainitaan vuoden 1946 kirjallisuuden kunniatohtorien (Ereraad voor Letterkunde) julkistamassa pannaan julistettujen henkilöiden listassa. Vuoden 1946 jälkeen hän tosin teki taas käännöstöitä. Hän käänsi myös muita skandinaavisia kieliä, eritoten ruotsia. Oletan hänen kääntäneen ruotsinkieleksi käännettyjä, alun perin suomenkielisiä kirjoja.

Joel Rundt vertaalde de Finse gedichten in het Zweeds, De Muynk vertaalde ze in het Nederlands. Na de bevrijding komt De Muynck kort met het gerecht in aanraking wegens mogelijke collaboratie, maar zonder gevolg.

Dan is er nog mevrouw A. Meijer-Forsberg (1895-1946), die tijdens de oorlogsperiode vertaalde. Ze vertaalde in 1943 een jeugdwerk van Carl Gustaf Mannerheim, zijn *Rit door Azië* (*Ratsain halki Aasian*, 1909), van Auli Nuoliwaara in *Zon aan den Einder* (*Kiitollisuuden yritti* 1940) en in 1946 van Irja Salla (1912-1966) *Lisa-Beata* (*Lisa Beata, kohtalon päivä*, 1942)

Een zekere G. van Oostveld vertaalde in 1940 *Kurjet* uit 1919 van Maila Talvio (1871-1951) onder de naam *Gij zult niet begeren*. Over hem heb ik ook niets kunnen vinden.

Remy de Muynk (1913-1979) oli belgialainen meriupseeri, joka kirjoitti sekä hollanniksi että ranskaksi. Hän oli todella monipuolisesti lahjakas: aktiivinen akvarellitaiteilija, graafikko, kalligrafi, romaanikirjailija, runoilija, piirtäjä ja kääntäjä. Teoksessaan *De Moderne Finsche Poëzie* (1943, *Moderni suomalainen runous*) hän esitti muutamia suomalaisia, ja ruotsin-suomalaisia runoja. Joel Rundt käänsi runot ensin ruotsiksi, De Muynk vuorostaan käänsi ne huollanniksi. Vapautuspäivän jälkeen hän näyttäytyi oikeuden edessä mahdollisen kollaboraation vuoksi, mutta ilman seuraamuksia.

Sitten on jäljellä vielä rouva A. Meijer-Forsberg (1895-1946), joka käänsi myös sodan aikana. Vuonna 1943 hän käänsi C.G. Mannerheimin *Ratsain halki Aasian* (1909, *Rit door Azie*); Auli Nuoliwaaran *Kiitollisuuden yrtin* (1940, *In Zon aan den Ein-*

In de jaren '40 begon het echtpaar Broersma-Luomajoki te vertalen. Op hen kom ik in een volgend artikel terug. Tegelijk met de andere vertalers van boeken van Mika Waltari zoals Wilhelmina Arina Fick-Lugten (1884-1963).

Onbekende vertalers

Dan zijn er een paar boeken, waarvan de vertaler niet bekend is. Ook niet bij de uitgevers of de Nederlandse Bibliotheek. Misschien zijn het Joodse vertalers. Het gaat om vertalingen die gepubliceerd zijn in de jaren 1944, 1946 en 1948 van de in drie delen uitgegeven trilogie *Tot in het vierde geslacht* (Kurkien taru) van Lauri Haarla (1890-1944) en *Huis op de rots* (1943), de vertaling van *Talo Kalliolla* (1937) van Viljo Kojo (1891-1966).

der) ja vuonna 1946 Irja Sallan (1912-1966) teoksen *Lisa Beata, kohtalon päivä* (1942, *Lisa Beata*).

G. van Oostveld käänsi vuonna 1940 Maila Talvion (1871-1951) *Kurjet* (1919, *Gij zult niet begeren*). Hänestäkään en löytänyt mitään tietoa.

1940-luvulla pariskunta Broersma-Luomajoki alkoi kääntää suomenkielistä kirjallisuutta. Palaan heihin seuraavassa artikkelissa. Samalla kerron muista Mika Waltarin kirjoja kääntäneistä, kuten esimerkiksi Wilhelmina Arina Fick-Lugtenista (1884-1963).

Tuntemattomat kääntäjät

On lisäksi muutama kirja, joiden kääntäjien nimetkään eivät ole tiedossa. Edes Nederlandse Bibliotheekin kustantajat eivät löytäneet heistä tietoa. Voi olla, et-

Als er lezers zijn die meer informatie over vertalers hebben, houd ik me aanbevolen.

Gerard Rijerse

tä nämäkin kääntäjät olivat juutalaisia. Kyseiset kirjat olivat vuosina 1944, 1946, ja 1948 kolmessa osassa julkaistu Lauri Haarlän (1890-1944) Kurkien taru-trilogia (*Tot in het vierde geslacht*), sekä Viljo Kojon (1891-1966) *Talo Kalliolla* (1937, *Huis op de rots*).

Jos lukijamme tietävät lisää näistä kääntäjistä, toivon heidän ottavan minuun yhteyttä.

Gerard Rijerse

Käännös: Sanna-Mari Kuisma

Word lid! | Liity jäseneksi!

Naam | Nimi _____

Voorletters | Kutsumanimi _____

Man | Mies / Vrouw | Nainen *

*doorhalen wat niet van toepassing is | *poista toinen, jätä vain oikea vaihtoehto

Adres | Osoite _____

Postcode | Postinummer _____

Woonplaats | Asuinpaikka _____

E-mail _____

Telefoonnummer | Puhelinnumero _____

Datum | Päivämäärä _____

Aanmelding als lid 'Vereniging Nederland-Finland':
Uw aanmelding kunt u naar onderstaand postadres
sturen of per e-mail naar: info@vnf.nu.

Ilmoittautumisen Alankomaat-Suomi Yhdistyksen
jäseneksi voit lähettää postitse allaolevaan osoitteeseen tai sähköpostitse osoitteeseen: info@vnf.nu

Secretariaat Vereniging Nederland-Finland

Griffensteijnselaan 78

3703 AD Zeist

Voor vragen: info@vnf.nu

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding sturen wij u een bevestiging met een nummer van Aviisi, de brochure 'Finland in Nederland' en de contributierekening. Nadat wij u als lid hebben ingeschreven ontvangt u automatisch het eerst volgende nummer van ons verenigingsmagazine 'Aviisi'. De contributie bedraagt per jaar (1 januari tot en met 31 december) voor VNF-leden € 27,-. Contributie bedraagt voor bedrijfsleden € 79,- (incl. weblog).

De statuten van de vereniging kunt u op onze website (www.vnf.nu) onder 'De Vereniging' vinden. Met uw aanmelding accepteert u onze statuten. Heeft u geen internet dan sturen wij graag op uw verzoek een exemplaar toe.

Mahdollisimman pian ilmoittautumisenne jälkeen lähetämme teille postissa vahvistuksen ja liitteenä kappaleen Aviisi-lehteämme, esitteen 'Suomi Alankomaissa' sekä jäsenmaksulaskun. Kun olet ilmoittautunut jäseneksemme, saat heti seuraavaksi ilmestyvän yhdistyksen jäsenlehdessä 'Aviisin' numeron. Jäsenmaksu on vuodeksi (1. tammikuuta - 31. joulukuuta). Jäsen sekä samassa taloudessa asuva partneri ja alle 18 vuotta lapset 27,- euroa ja yritysjäsen 79,- euroa (sisältää weblogin).

Nettisivuiltamme www.vnf.nu alaotsikosta «Yhdistys» löydät yhdistyksen säännöt. Ilmoittautuessasi jäseneksi samalla hyväksyt nämä säännöt. Huom. Säännöt ovat toistaiseksi vain hollanninkielellä (Statuten).

